

موفقیت من بانک من

www.azizibank.af

1515

صفحه ۳

ماه خونین خبرنگاران

صفحه ۳

افغانستان و پاکستان؛ دو دوست یا دو دشمن؟

صفحه ۲

تعهد پدر و پسر در راه جهاد، شهادت و معنویت

از صفحه فیسبوک احمدولی مسعود

پدرم، مردی با معرفت اجتماعی، مهمان دوست، دیندار، پرهیزگزار و سرشار از روحیه مثبت و پیشانی باز. با پسرش احمد شاه مسعود سخت محبت داشت، به وی افتخار می‌کرد و مباحث می‌نمود. سال‌های سال چه در افغانستان و چه در عالم آواره گی‌ها، از هر طریق ممکن همواره تلاش داشت تا خبری، حرفی و حدیثی از لابلای امواج رادیوها در مورد پسرش بشنود. همینکه می‌شنید مسرت و خوشی عجیب و غریبی برایش دست می‌داد، موقعیکه دوستان و مهمانان بر زیارت ایشان می‌رسیدند، فوراً باب سخن باز می‌نمود و در تکاپو بود تا اول سخنانی را که از رادیوها شنیده از زبان مهمانان بشنود و بعد با چه اشتیاقی صحبت‌ها را در مورد پسرش باز می‌کرد و در درون این داستان‌های داغ کاملاً گم می‌شد. گذشته از رابطه پدر و پسر، به طور عجیبی یک رابطه معنوی میان این پدر و پسر که از یک چشمه واحدی تقوا و دیانت آب می‌خورد وجود داشت. یادشان بخیر و روحشان شادباد.

شرح عکس: شهید دگروال دوست محمد خان با پسرش شهید احمد شاه مسعود سال ۱۳۵۷ قریه تاواخ / پنجشیر

سر انجام استانکزی و حبیبی

از مجلس عبور کردند

عبدالله خان حبیبی و معصوم استانکزی به ترتیب با کسب ۱۶۷ و ۱۶۱ رأی تأیید از نمایندگان مجلس، کرسی‌های وزارت دفاع و ریاست امنیت ملی را به دست آوردند. در نشست دیروزی مجلس ۲۲۴ نماینده حاضر بود و بر این اساس ۱۱۳ رأی برای کامیابی هر نامزد تعیین شد. نمایندگان همچنان ۴۱ رأی رد، ۱۵ باطل و ۸ سفید به معصوم استانکزی و ۳۴ رد، ۱۳ باطل و ۶ سفید به عبدالله خان حبیبی دادند.

در این نشست محمدزمان سنگری نیز با دریافت ۱۳۲ رأی تأیید و ۵۲ رأی رد... ادامه صفحه ۶

کارزار سرمایه‌گذاری در افغانستان راه‌اندازی شد

توافق کابل - اسلام‌آباد برای حل و فصل سریع امور مرزی

هیأت افغانستانی به دعوت سرتاج عزیز مشاور امور بین‌الملل نخست‌وزیر پاکستان به این کشور سفر کرده است.

مقامات کابل - اسلام‌آباد در این دیدار توافق کردند تا امور مرزی بین دو کشور هرچه زودتر حل شود.

بیانیه مشترک مقامات کابل - اسلام‌آباد می‌افزاید: مذاکرات مقامات کابل - اسلام‌آباد در فضای مناسب برگزار شد و دو طرف برای حل و فصل سریع تنش‌ها اعلام آمادگی کردند

صفحه ۳

مرحله سوم بازی‌های گروهی یورو ۲۰۱۶ با تساوای فرانسه سویس و شکست رومانیبا آغاز شد

اوراسیو کیروکا: ترکیب شگفتی از خلاقیت و درد مندی

آینده افغانستان و سازمان‌های منطقه‌یی

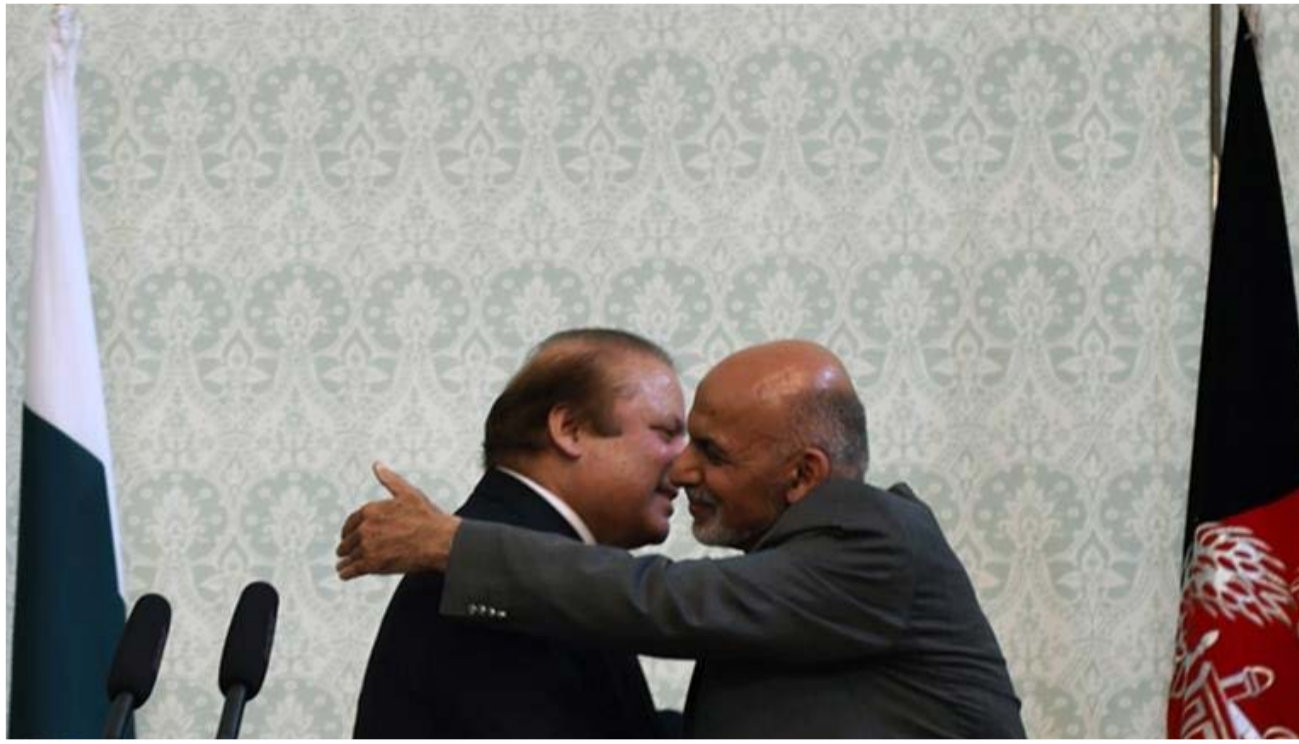
نامه سرگشاده

در برگ‌ها

احمد عمران

افغانستان و پاکستان؛ دو دوست یا دو دشمن؟

مسأله پناهنده‌گی شهروندان افغانستان پایان خواهند داد. پاکستانی‌ها البته در این مورد صادق نیستند و نمی‌خواهند که بحران پناهنده‌گان افغانستان را به صورت آبرومندانه پایان دهند. آن‌ها در شرایط فعلی، از این مشکل به عنوان ابزار فشار علیه دولت افغانستان استفاده می‌کنند. مسلماً پاکستان نمی‌خواهد که شهروندان افغانستان آن کشور را ترک کنند؛ زیرا یکی از مهم‌ترین حربه‌های فشار را از دست خواهد داد. هرچند که بیرون راندن پناهنده‌گان می‌تواند در شرایط فعلی برای دولت افغانستان باعث نگرانی شود، ولی این هشدارها بیشتر به هدف ایجاد فضای ترس در میان پناهنده‌گان افغانستان کاربرد یافته است تا شیوه‌های عملی و متناسب برای حل این مشکل.

پاکستانی‌ها به دنبال تنش‌های مرزی از مقام‌های کشور به شمول رییس جمهوری افغانستان دعوت کردند که به پاکستان سفر کنند. این درخواست از سوی مقام‌های کشور پذیرفته نشد، ولی قرار شد که هیأتی در سطح معاون وزارت خارجه برای بررسی مشکلات مرزی به این کشور سفر کند. شاید پاکستانی‌ها انتظار داشتند که با دعوت مقام‌های کشور، بتوانند به نوعی با آن‌ها به تعامل برسند و زمینه برگشت به سیاست‌های انعطاف‌پذیر گذشته را که عمدتاً ناشی از یک نوع هراس از سیاست‌های این کشور بود، دوباره مهیا سازند. اما حالا به نظر می‌رسد که واقع‌بینی بیشتری در میان دولت‌مردان کشور نسبت به سیاست‌های پاکستان به وجود آمده است.

هیأت وزارت خارجه باید بتواند در چانه‌زنی‌های سیاسی، قدرت خود را نشان دهد و از منافع افغانستان در برابر مداخلات پاکستان دفاع کند. حالا زمان اتخاذ سیاست‌های قاطعانه در برابر پاکستان است که می‌تواند به حل مشکلات دو کشور منتهی شود و نه چانس دادن به سیاست‌هایی که ناکامی آن‌ها در گذشته ثابت شده است.

است؛ هرچند که بسیاری از تحلیل‌گران سیاسی باور دارند که این کشور از زمان پیدایش خود تا امروز، هرگز همسایه‌یی بدون چشم‌داشت نبوده و اختلافات میان دو کشور همواره وجود داشته است. به گفته این تحلیل‌گران، در برهه‌هایی از تاریخ، این اختلافات، داغ و باعث رویارویی‌هایی شده و گاهی نیز پاکستانی‌ها موفق شده‌اند از نقطه‌ضعف‌های موجود در افغانستان به سود سیاست‌های بلندپروازانه خود استفاده کنند. برای مورد نخست، زمان صدارت سردار محمد داوود خان و حاکمیت‌های پس از کودتای هفت ثور را مثال می‌آورند و برای مورد دوم، حاکمیت طالبان را. تاریخ روابط دو کشور اما نشان می‌دهد که اختلاف نظرها و رویارویی‌های دیپلماتیک میان دو کشور، بیشتر از زمان‌هایی بوده است که پاکستانی‌ها خود را به هدف‌هایشان در افغانستان نزدیک می‌دیدند. پاکستانی‌ها فقط یک‌بار آن‌هم در زمان رژیم طالبان احساس کردند که بخش‌هایی از افغانستان را آن‌گونه که می‌خواهند، در کنترل خود دارند و رژیمی هم که در کابل قدرت را به دست گرفته، کاملاً از آن‌ها حرف‌شنوی می‌کند. ولی در دیگر برهه‌های تاریخ، روابط دو کشور هرگز به سطح قانع‌کننده‌یی از مسالمت و تنش‌زدایی نرسید.

پاکستان به دلیل همان سیاست هژمونیک خود به افغانستان، همیشه تلاش کرده که اهرم‌های فشار علیه این کشور را در اختیار خود داشته باشد. این کشور از محاط بودن افغانستان به خشکه به عنوان یک ابزار فشار استفاده کرده و حالا ضمن محفوظ نگه داشتن این حربه، از موجودیت میلیون‌های پناهنده افغانستانی در این کشور که از سال‌های جنگ با شوروی در پاکستان باقی مانده‌اند نیز به عنوان حربه فشار سیاسی استفاده می‌برد. در روزهای اخیر به دنبال اوج گرفتن تنش‌های مرزی، پاکستانی‌ها صدها پناهنده افغانستانی در آن کشور را بازداشت کرده و هشدار داده‌اند که به‌زودی به

هیأت وزارت خارجه کشور به ریاست حکمت خلیل کرزی، معین سیاسی این وزارت، به هدف گفت‌وگو در مورد تنش‌های مرزی، وارد اسلام‌آباد پایتخت پاکستان شده است. به گفته مقام‌های پاکستانی، هدف این سفر، حل تنش‌های مرزی میان دو کشور است؛ تنش‌هایی که به قتل چندین نظامی و غیرنظامی به دلیل ساخت تأسیسات نظامی از سوی پاکستان در نقطه صفر مرزی انجامید. به دنبال این تنش‌ها، مناسبات میان دو کشور بیش از هر زمان دیگر به تیره‌گی گرایید و برای چند روز، مرز تورخم به روی رفت‌وآمدکننده‌گان بسته شد.

پاکستان گفته است که از ساخت تأسیسات در منطقه مرزی صرف‌نظر نخواهد کرد و این تأسیسات به هدف نظارت و کنترل هرچه بیشتر مرزهای دو کشور صورت می‌گیرد تا افراد شورشی از آن‌ها استفاده نکنند. اما مقام‌های افغانستان این ادعا را تکذیب می‌کنند و می‌گویند که پاکستانی‌ها تلاش داشته‌اند که حاکمیت ملی افغانستان را نقض کنند.

تنش‌های مرزی میان افغانستان و پاکستان، یک بار دیگر جو سیاسی در داخل کشور را داغ کرد و بسیاری‌ها نسبت به اقدام‌های دولت پاکستان موضع انتقادی گرفتند. هرچند پایان تنش‌های نظامی چیزی نبود که پیش‌بینی نشود، ولی حداقل در روابط دو کشور واقع‌بینی بیشتری را وارد کرده است. پیش از این، مقام‌های دو کشور به‌ندرت از اختلاف‌های موجود بی‌پرده سخن می‌گفتند و بیشتر حرف‌وحدیث‌هایی که به نشانی پاکستان گفته می‌شد، از سوی شخصیت‌ها و نهادهای سیاسی در خارج از دولت بودند. اما حالا دولت افغانستان نیز به این نتیجه رسیده است که میان دو کشور اختلاف‌های شدید وجود دارد و تا زمانی که به این اختلاف‌ها و ریشه‌های آن توجه نشود، امکان ندارد که بتوان از روابط دوستانه سخن گفت.

پاکستان، حالا به هر دلیلی که باشد، در طول پانزده سال گذشته کشوری دوست و همسایه‌یی نیک برای افغانستان نبوده

سخن‌ماندگار

هلمند در آرامش؛ اما چرا؟

گزارش‌هایی مشعر اند که وضعیت امنیتی در ولایت هلمند، در این شب و روزها آرام است و این آرامی نیز فقط به دلیل جمع‌آوری محصول تریاک است. اما رسانه‌ها هنوز از این وضع به‌درستی مطلع نیستند. اطلاعات می‌رسانند که در این شب و روزها، نه تنها طالبان به سوی نیروهای امنیتی در هیچ ولسوالی هلمند حمله نمی‌کنند، که نیروهای دولتی هم حتماً اگر ببینند طالبان پیش روی‌شان حضور دارند، دستور حمله را ندارند.

برخی کسانی که در هلمند انجام وظیفه کرده‌اند، می‌گویند که در جمع کردن حاصلات خشخاش در هلمند، یک تباری میان برخی از فرماندهان نیروهای دولتی و طالبان وجود دارد و برخی از فرماندهان دولتی با طالبان شریک سود مواد مخدر اند. بنابراین، پیش‌بینی می‌شود که این خاموشی جنگ، تا چند روز دیگر نیز ادامه می‌یابد و با پایان جمع‌آوری مواد مخدر، دوباره صدای جنگ بلند می‌شود.

هلمند، بزرگ‌ترین منبع مواد مخدر است و همه‌ساله در ایام کشت و جمع‌آوری حاصلات مواد مخدر، میان نیروهای دولتی و طالبان یک آرامش و آتش‌بس مقطعی صورت می‌گیرد و حالا این قرار به یک عرف نظامی تبدیل شده است. بدون شک سربازانی که در برابر طالبان می‌جنگند، زیاد نمی‌فهمند که چرا در برابر طالبان در این روزها اجازه شلیک ندارند، اما فرماندهان و تصمیم‌گیرنده‌گان نظامی در هلمند به‌خوبی می‌دانند که در این شب و روزها که وقت درو کردن پول است، نباید جنگی صورت بگیرد.

شکی نیست که برخی از فرماندهان و جنرالان ارشد ارتش و پولیس، از کشت مواد مخدر در کشور سود می‌برند؛ از این رو طالبان و قاچاق‌بران مواد مخدر را در انتقال مواد همکاری می‌کنند. اما جیب برخی از فرماندهان نیروهای خارجی نیز از پول مواد مخدر در هلمند پر می‌شود و این برداشتی است که طی این همه سال بازی در هلمند شکل گرفته است.

مسلماً اگر نیروهای نظامی دولتی و نیروهای خارجی نخواهند که طالبان تریاک کشت کنند، برداشت تریاک از هلمند طی دو سه سال به صفر می‌رسد؛ زیرا نیروهای خارجی می‌توانند با پاشیدن دارو به کشتزارهای مواد مخدر، آن را از بین ببرند و حتماً مزارع را عقیم سازند. اما علی‌رغم این توانایی و چنین درخواستی از نیروهای خارجی در هلمند، هرگز آنان به چنین کاری دست نزدند و آن را خارج از صلاحیت‌های خویش دانستند.

اکنون واضح شده است که مثلث طالب، برخی فرماندهان نیروهای دولتی و نیروهای خارجی در هلمند، در هشتاد درصد یک سال باهم می‌جنگند ولی در بیست درصد دیگر سال که شامل روزهای کشت و جمع‌آوری حاصلات تریاک در دو فصل سال است، در صلح و سلم و آشتی باهم روزگار می‌گذرانند.

البته این وضع تنها مختص هلمند نیست و در دیگر مناطق جنوب نیز همین معادله برقرار است؛ اما چون هلمند مرکز مواد مخدر جهان به‌شمار می‌آید، این وضع در آن‌جا برجسته‌تر بروز می‌کند. حالا شاید نهادها و افرادی بیایند این تحلیل و گزارش را رد کنند؛ اما واقعیت همین است که گفته شد.

جنگ هلمند جدا از این که جنگ دولت و طالبان است، نقش مواد مخدر را هم نمی‌شود در آن نادیده انگاشت. واگذاری بخش‌هایی از هلمند به طالبان جز این معنا ندارد که در آن‌جاها باید مواد مخدر به شکل درست‌تر کشت شود تا حاصلی پربارتر دهد. مسلماً شماری از نماینده‌گان مجلس و مقام‌های حکومتی نیز در این معامله دخیل‌اند و سود سرشاری به‌دست می‌آورند. و همان‌ها هم مهار جنگ در هلمند را به دست دارند.

بنابراین، حکومت وحدت ملی باید به پهلوهای دیگر جنگ در افغانستان توجه کند و برای آن چاره بسنجد.

روح الله بهزاد

بازار کم رونق سرمایه گذاری

کارزار سرمایه گذاری در افغانستان راه اندازی شد

کارزار بین المللی «سرمایه گذاری در افغانستان» از سوی اداره حمایت از سرمایه گذاری افغانستان (آیسا) دیروز «دوشنبه ۳۱ جوزا/ثور» در هتل انترکانتیننتال رسماً راه اندازی گردید.

در مراسمی که به همین مناسبت برگزار گردیده بود، عبدالله عبدالله رییس اجرایی، خان جان الکوزی معاون هیأت مدیره اتاق تجارت و صنایع افغانستان، محمد قربان حجاجو، رییس عمومی آیسا، برخی از مقام های ارشد حکومتی و فعالان سکاتور خصوصی اشتراک کرده بودند.

برگزار کننده گان این برنامه، هدف از راه اندازی این کارزار را معرفی افغانستان به مثابه مکان امن و مناسب برای سرمایه گذاری در منطقه و جهان خوانده گفتند، این امر سبب توسعه سرمایه گذاری، جلب سرمایه گذاران و رونق بیشتر کسب و کار در کشور می شود.

آنان آغاز برنامه سرمایه گذاری افغانستان را حرکت تاریخی عنوان کرده گفتند، این برنامه ملی و یک کارزار بین المللی است. محمد قربان حجاجو، رییس اداره حمایت از سرمایه گذاری (آیسا) در این برنامه گفت: رشد اقتصادی طی چند سال گذشته بسیار کند بود، بنا ما رویکرد و عملکرد خود را متوجه رشد اقتصادی و جلب سرمایه گذاری های خصوصی داخلی و بیرونی می کنیم.

رییس اداره آیسا اظهار داشت: سرمایه گذاری های خصوصی در داخل کشور زمینه ساز سرمایه گذاری خصوصی خارجی است، بناً ایجاب می کند تا تمام قوانین، طرز العمل ها، عملکرد اداری، رسیده گی به وضعیت سرمایه گذاری و امکانات فزیک و مادی را به معیاری تنظیم کنیم که سرمایه گذارهای داخلی و خارجی در کشور حاضر به سرمایه گذاری شوند.

آقای حجاجو بر این باور است که تا زمانی که بالای واقعیت های خوب و مثبت افغانستان سرمایه گذاری صورت نگیرد جهانیان از آن اطلاعی نخواهند پیدا کرد. او گفت: این برنامه یک چارچوب قبول

رییس اداره آیسا اظهار داشت: سرمایه گذاری های خصوصی در داخل کشور زمینه ساز سرمایه گذاری خصوصی خارجی است، بناً ایجاب می کند تا تمام قوانین، طرز العمل ها، عملکرد اداری، رسیده گی به وضعیت سرمایه گذاری و امکانات فزیک و مادی را به معیاری تنظیم کنیم که سرمایه گذارهای داخلی و خارجی در کشور حاضر به سرمایه گذاری شوند.

آقای حجاجو بر این باور است که تا زمانی که بالای واقعیت های خوب و مثبت افغانستان سرمایه گذاری صورت نگیرد جهانیان از آن اطلاعی نخواهند پیدا کرد. او گفت: این برنامه یک چارچوب قبول

رییس اداره آیسا اظهار داشت: سرمایه گذاری های خصوصی در داخل کشور زمینه ساز سرمایه گذاری خصوصی خارجی است، بناً ایجاب می کند تا تمام قوانین، طرز العمل ها، عملکرد اداری، رسیده گی به وضعیت سرمایه گذاری و امکانات فزیک و مادی را به معیاری تنظیم کنیم که سرمایه گذارهای داخلی و خارجی در کشور حاضر به سرمایه گذاری شوند.

آقای حجاجو بر این باور است که تا زمانی که بالای واقعیت های خوب و مثبت افغانستان سرمایه گذاری صورت نگیرد جهانیان از آن اطلاعی نخواهند پیدا کرد. او گفت: این برنامه یک چارچوب قبول

رییس اداره آیسا اظهار داشت: سرمایه گذاری های خصوصی در داخل کشور زمینه ساز سرمایه گذاری خصوصی خارجی است، بناً ایجاب می کند تا تمام قوانین، طرز العمل ها، عملکرد اداری، رسیده گی به وضعیت سرمایه گذاری و امکانات فزیک و مادی را به معیاری تنظیم کنیم که سرمایه گذارهای داخلی و خارجی در کشور حاضر به سرمایه گذاری شوند.

آقای حجاجو بر این باور است که تا زمانی که بالای واقعیت های خوب و مثبت افغانستان سرمایه گذاری صورت نگیرد جهانیان از آن اطلاعی نخواهند پیدا کرد. او گفت: این برنامه یک چارچوب قبول

در این راستا بردارند. آقای الکوزی افزود: اگر به صنایع خصوصی خود توجه نکنیم و به مشکلات و کمبودی های شان رسیده گی نشود، نمی توانیم سرمایه گذاران خارجی را برای سرمایه گذاری در کشور تشویق کرد. به گفته او: «سرمایه گذاری های سال های گذشته هر روز به طرف کم شدن روان است و نیاز است تا حکومت برای جلوگیری از فرار این سرمایه ها از سرمایه گذاران و سکاتورهای اقتصادی حمایت کند.»

همزمان با این، عبدالله عبدالله رییس اجرایی حکومت وحدت ملی در این برنامه ضمن سپاس و قدردانی این کارزار آنرا ابتکار خوب خواند و تأکید کرد، حکومت وحدت ملی از سرمایه گذاران داخلی و خارجی حمایت می کند و زمینه سرمایه گذاران خارجی در افغانستان فراهم است.

رییس اجرایی تصریح کرد: «قبول می کنیم که کمک ها نسبت به گذشته کمتر شده، اما هنوز هم کمک ها به افغانستان ادامه دارد. امروز مردم افغانستان پذیرفته اند و همه می دانند که اگر از یک طرف دولت سهیم در سرمایه گذاری است، از طرف دیگر نقش سکاتور خصوصی اهمیت و جایگاه بارز خود را دارد.»

آقای عبدالله هم چنان گفت: تا امروز افغانستان به جهانیان فقط به نام های تریاک، خشونت و دهشت شناخته شده است، اما مردم افغانستان فقط با عزم و اراده قوی می توانند ماهیت اصلی خود را به جهانیان نشان دهند.

فرهاد دریا، آوازخوان پُرآوازه کشور و سفیر افتخاری کارزار سرمایه گذاری در افغانستان در این نشست گفت: مسأله جلب سرمایه گذاری در کشور تنها وظیفه حکومت و جامعه بازرگان نیست، شهروندان نیز در این زمینه رسالت دارند.

آقای دریا اضافه کرد: اگر به ظرفیت های موجود در کشور توجه جدی و عقلانی شود، می تواند سبب تقویت سرمایه گذاری و سربلندی کشور گردد.

به باور سفیر افتخاری کارزار سرمایه گذاری در افغانستان: اقتصاد در عین حالی که از بزرگترین ساختار اجتماعی است، یکی از بزرگترین و تعیین کننده ترین عامل مهار و تقویت جنگ نیز است که حکومت می تواند با تدبیر از این عامل به نفع کشور و مردم سود ببرد.

از یکی دو سال به این سو به دلیل مشکلات امنیتی و ناهنجاری های اجتماعی در افغانستان، بازرگانان داخلی و خارجی دل سرمایه گذاری در بخش های گوناگون در کشور را نمی کنند، گذر زمان نشان خواهد داد که این کارزار چقدر برای جلب دوباره سرمایه گذاری کمک خواهد کرد.

هارون مجیدی

مسوولان دیدبان حمایت از رسانه های آزاد افغانستان، ماه گذشته را خونین ترین ماه برای خبرنگاران خوانده گفتند که در ۲۰ روز گذشته، ۱۰ مورد خشونت در برابر خبرنگاران بهشمول دو مورد قتل، به ثبت رسیده است.

پیش از این نهادهای حمایت از حقوق از خبرنگاران در روزهای ویژه و سال یکی دو بار نشست های خبری برگزار می کردند و از بلند رفتن آمار خشونت طی یک سال می گفتند که بیشتر این سالها «خونین» گفته بیرون می شدند. در این حال، همیشه انتظار بر این بود تا آمار خشونت و تهدید در برابر خبرنگاران پایین بیاید، نتیجه این انتظارها بر عکس بود.

صدیق الله توحیدی مسوول دیدبان حمایت از رسانه های آزاد افغانستان یا نی دیروز در یک نشست خبری گفت که ثبت ۱۰ مورد خشونت در ۲۰ روز، نشان می دهد که احتمالاً تا آخر سال جاری میلادی، خشونت در برابر خبرنگاران افزایش چشم گیری داشته باشد.

آقای توحیدی با ابراز نگرانی علاوه کرد که این ۱۰ مورد خشونت در برابر خبرنگاران، شامل دو مورد قتل، چهار مورد لت و کوب و چهار مورد تهدید می باشد که از سوی دفتر دیدبان حمایت از رسانه های آزاد افغانستان، در این مدت به ثبت رسیده است.

بر اساس گفته های مسوولان در دفتر نی، در سال های اخیر خشونت در برابر خبرنگاران افزایش یافته اما این رقم در سال جاری نگران کننده است.

این در حالی است که در (۱۶ جوزای سال روان) در نتیجه حمله مخالفان مسلح در ولایت هلمند، ذبیح الله تمنا و دیوید گیلکی خبرنگار رادیو ملی امریکا (NPR)، کشته شدند.

مسوول دیدبان حمایت از رسانه های آزاد افغانستان از عدم همکاری مقامات محلی در ولایات با خبرنگاران نیز ابراز نگرانی کرده گفت که در اکثریت موارد، فرماندهان امنیه ولایات حاضر به همکاری با خبرنگاران نمی شوند که این کار خلاف قانون حق دسترسی به اطلاعات می باشد.

آقای توحیدی در ادامه سخنانش افزود گفت: زمانی که خبرنگاران با فرماندهان امنیه ولایات در تماس می شوند، آنان از دادن اطلاعات به خبرنگاران خود داری کرده می گویند که آنان اجازه مصاحبه با رسانه ها را ندارند و رسانه ها باید با سخنگوی وزارت امور داخله به تماس شوند.

مشوره غیر قانونی پولیس به خبرنگاران
از سویی هم، اتحادیه ملی ژورنالیستان افغانستان اعلام کرده که برخورد پولیس کابل با خبرنگاران در پایتخت غیر قانونی است و وزارت داخله باید راهکار تازه ای به وجود بیاورد.

گفته می شود که در روزهای اخیر پولیس کابل، به خبرنگاران خارجی مشوره داده است که بدون محافظ در شهر گشت و گذار نکنند.

این اتحادیه با نشر خبرنامه یی نوشته است که مشوره پولیس کابل با خبرنگاران خارجی غیر قانونی است.

اتحادیه ملی ژورنالیستان افغانستان در این خبرنامه نوشته است که این مشوره ظاهراً بخشی از برنامه پولیس برای تأمین امنیت شهروندان خارجی است، پولیس کابل در واقع به همه شهروندان خارجی مقیم کابل این دستور را داده است که خبرنگاران اتحادیه ملی ژورنالیستان افغانستان، این اقدام پولیس را بر خلاف قوانین نافذ کشور و در تضاد با حق دسترسی به اطلاعات و فعالیت آزاد رسانه یی می دانند.

شورای اجرایی اتحادیه ملی ژورنالیستان کشور گفته است که ما به این باور هستیم که در صورت وجود نگرانی امنیتی در مورد حضور خبرنگاران خارجی در کابل، نهادهای امنیتی از جمله پولیس کابل باید

ماه خونین خبرنگاران

طرح های دیگری را اجرا کنند. در خبرنامه هم چنان آمده که واضح است خبرنگاران نمی توانند همواره در کنار محافظان امنیتی در شهر گشت و گذار کرده و به پوشش حوادث بپردازند.

اتحادیه ملی ژورنالیستان افغانستان از نهادهای امنیتی کشور تقاضا کرده است تا به خبرنگاران به هیچ دلیلی ممانعت ایجاد نکرده و به جای این گونه اقدامات، تدابیر امنیتی درخور را در دستور کار خود قرار دهند.

هم چنان، مسوولان در دیدبان رسانه های آزاد افغانستان با انتقاد از این عملکرد حکومت می گویند که این تصمیم حکومت، مشکل بزرگی را برای خبرنگاران خارجی در کشور به وجود آورده است.

صدیق الله توحیدی مسوول دیدبان رسانه های آزاد افغانستان در دفتر نی می گوید: «این ممکن نیست که یک خبرنگار خارجی به خاطر تهیه گزارش و جمع آوری اطلاعات، محافظ داشته باشد.»

آقای توحیدی نیز از حکومت خواست تا در تأمین امنیت خبرنگاران بیشتر تلاش کند تا آنها در زمینه جمع آوری اطلاعات با کدام موانع روبرو نشوند.

تلاش برای برداشتن مالیات بر رسانه های چاپی
بر بنیاد یک خبر دیگر، مقام ها در وزارت اطلاعات و فرهنگ گفته اند که تلاش دارند تا رسانه های چاپی را از دادن مالیات معاف کنند.

مژگان مصطفوی معاون نشراتی وزارت اطلاعات و فرهنگ در یک گفت و گوی ویژه با خبرگزاری افق تأکید کرد که بر اساس مقرر طرز تأسیس رسانه ها، مبلغی به عنوان حق امتیاز و نیز تضمین از رسانه ها گرفته می شود که پرداخت همین مبلغ هم، برای رسانه های چاپی، دشوار است.

معاون نشرات وزارت اطلاعات و فرهنگ گفته است: «رسانه های ما به وزارت مالیه، اداره آیسا و وزارت مخابرات پول پرداخت می کنند و این هزینه برای رسانه ها سنگین تمام می شود که به همین خاطر، به ریاست جمهوری پیشنهادی فرستادیم که شش ماه وقت برای رسانه ها بویژه رسانه های چاپی داده شود.»

به گفته او، ریاست جمهوری برای بار دوم نیز شش ماه به رسانه ها فرصت داده است تا مسایل مالی شان را حل کنند و در این میان، وزارت اطلاعات و فرهنگ تلاش می کند تا در هماهنگی با سایر نهادهای رسانه یی، تعدیلاتی را در قانون رسانه ها به وجود بیاورد.

خانم مصطفوی تأکید کرد که در میان رسانه های کشور، تنها رسانه های چاپی از وضعیت مالی خوبی برخوردار نیستند و این مسأله را مقام ها در وزارت به خوبی درک می کنند و برای تسهیل کار اطلاع رسانی شان تلاش می کنند.

بر اساس ماده ۵۳ قانون رسانه های همگانی و نیز ماده ۳۴ مقرر طرز تأسیس و فعالیت رسانه ها، نشریات چاپی و نهادهای نشراتی غیر انتفاعی از دادن مالیات به دولت معاف هستند؛ اما بر اساس گفته های برخی مسوولان رسانه ها، وزارت مالیه از این نهادها مالیات می گیرد.

خانم مصطفوی می گوید که وزارت اطلاعات و فرهنگ از معینیت عواید و گمرکات وزارت مالیه خواسته تا دیگر از رسانه های چاپی مالیه نگیرند.

برخی مسوولان رسانه ها اما می گویند که وزارت مالیه هنوز هم برخلاف قانون رسانه ها و مقرر طرز تأسیس رسانه ها، از نشریات چاپی مالیات دریافت می کنند. معاون نشرات وزارت اطلاعات و فرهنگ می گوید که در دیگر کشورها دولت برای حمایت از کار رسانه ها بویژه رسانه های چاپی تسهیلاتی را برای شان فراهم می کند که متأسفانه دولت افغانستان با توجه به مشکلاتی که دارد این کار را نمی تواند، اما وزارت تلاش دارد تا بار مالیه دهی از دوش رسانه های چاپی را بردارد.

بخش دوم و پایانی

هیچ درمانی موثرتر از نوشتن نیست!

جنت پالز نویسنده یکی از فوق‌العاده‌ترین خاطرات تمام دوران است؛ قلعه شیشه‌یی. نگارش داستان او درباره رابطه متلاطم او با مادرش حدوداً ۳۰ سال به طول انجامید و در نهایت بر آن شد تا این داستان را به چاپ برساند. او اعتراف نمود که همواره از قضاوت مردم درباره رفتارهای نادرستی که با والدینش داشته، در هراس بوده است.

والز به من گفت: ما این تصورات را همه جا با خود حمل می‌کنیم و تصور می‌کنیم اگر اتفاقات بدی برای ما رخ دهد، ما به آدم بدی بدل خواهیم شد. اما مطمئنم تک تک آن‌چه برای من رخ داده، برای هزاران نفر دیگر نیز رخ داده است. این‌ها همه به طرز عجیبی چشمان من را باز نمود و تجربیاتی بود که روح من را پالایش کرد. اما تکلیفی که باید انجام داد:

۱- یکی از محرمانه‌ترین داستان‌های زنده‌گی خود را برگزینید. قطعاً این یکی از خصوصی‌ترین موضوعات زنده‌گی شماست که تا به حال برای هیچ‌کس بازگو نکرده‌اید و همواره در تلاشید تا آن را از ذهن خود پاک کنید؛ زیرا برای تان بسیار شرم‌آور یا دردناک است.

۲- به خود آزادی بیان عطا کنید و درباره آن بنویسید. برای آن‌که کاملاً صادقانه عمل کنید، به خود بگویید که بلافاصله پس از اتمام نوشتن آن را نابود خواهید کرد و رازهای شما محفوظ خواهند ماند.

۳- شروع کنید. از آنجایی که این داستان مدت‌ها در درون شما مخفی بوده، واژه‌ها فوراً خواهند آمد. حتی اگر نویسنده خوبی نباشید، واژه‌ها جاری خواهند شد. اما تلاش کنید صبورانه و کامل بنویسید، تمام جزئیات و احساسات را مو به مو ذکر کنید. تمام داستان را در یک مرحله بنویسید.

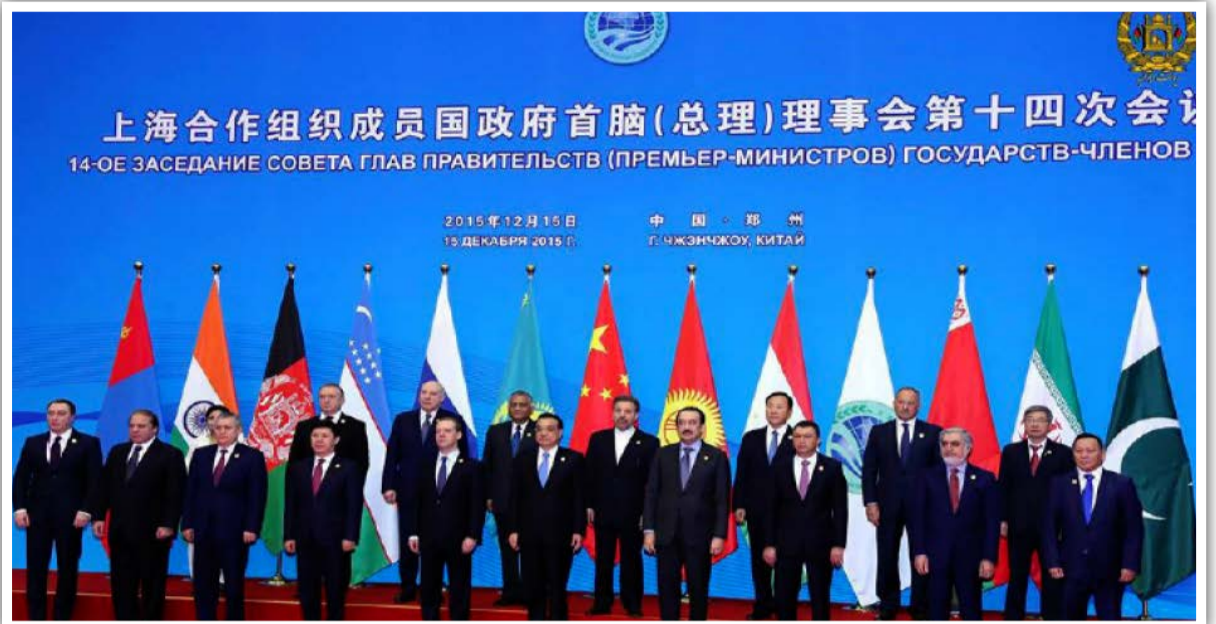
۴- داستان را بدین ترتیب خاتمه دهید. خط آخر را با این مضمون شروع کنید: درسی که از همه این‌ها آموختم... جای خالی را با تحولاتی که چنین تجربه‌یی در شما پدید آورده پر کنید.

پس از انجام این تمرین ساده در صنفم، دریافتم که: تأثیر نوشتن‌های صادقانه درباره آسیب‌ها و آسیب‌پذیری‌ها، روح و روان را کاملاً پالایش می‌دهد، بصیرت و بینش درون چنان معرکه است که افراد به‌ندرت بر گره‌های خود را پاره یا نابود می‌کردند؛ زیرا ریشه‌ها و محرمانه از حرم و حرمت گرفته شده است.

مادامی که جنبه‌های آسیب‌پذیر وجود شما به‌صورت نوشتار درمی‌آید، بندها رها می‌شود. همچنان که «میچ آلبوم» در کتابش با نام «در بهشت پنج نفر منتظر شما هستند»، ذکر کرده: بزرگ‌ترین موهبتی که خداوند به شما اعطا کرده این است که درک کنید چه بر شما گذشته است. شرح ماجرا... پذیرش دیروز... و این همان صلح و آرامش است که در جست‌وجویش بودید.

ادامه دهید، بازهم بنویسید، سپس روند کار و احساس خود را با دوست مورد اطمینان تان در میان بگذارید.

منبع: بیتوته

بخش ششم و پایانی

آینده افغانستان

و سازمان‌های منطقه‌یی

دکتر محیی‌الدین مهدی

۱- اصول همکاری میان کشورهای عضو ایکو

در اعلامیه مشترک سازمان همکاری‌های منطقه‌یی، سران کشور موافقت اصولی خود را در موارد زیر اعلام داشته‌اند:

۱- ایجاد مبادله آزاد کالاها از طرق مختلف از جمله انعقاد قراردادهای بازرگانی؛

۲- برقراری مناسبات بیشتر بین اتاق‌های بازرگانی موجود و نیز تأسیس اتاق‌های بازرگانی مشترک؛

۳- بهبود خطوط حمل‌ونقل هوایی داخل منطقه و احیاء تأسیس یک خط هوایی مجهز؛

۴- مطالعه امکان‌سنجی توسعه همکاری همکاری بیشتر در خصوص کشتیرانی، از جمله تأسیس یک خط مشترک دریایی و یا تشکیل یک کنفرانس کشتیرانی منطقه‌یی؛

۵- انجام مطالعات و بررسی‌های لازم برای احداث و بهبود خط ارتباطی راه و راه‌آهن بین سه کشور؛

۶- لغو تشریفات روادید عبور بین سه کشور منطقه به منظور تسهیل امر مسافرت؛

۷- همکاری‌های فنی بین سه کشور از راه اعزام کارشناس، تربیت کادر فنی و اعطای بورس؛

۸- مطالعه و بررسی کلیه امکانات موجود به منظور توسعه و تحکیم همکاری‌های فرهنگی بین سه کشور و همچنین تأسیس مراکز فرهنگی و هنری جهت انجام مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تاریخی و تمدن سه کشور.

در اپریل ۱۹۷۶، سران سه کشور به مدت سه روز در ازبکستان گرد آمدند و ضمن بررسی اوضاع جهانی و منطقه‌یی، گسترش مناسبات را در زمینه‌های گوناگون مورد بررسی قرار دادند و با صدور اعلامیه تاریخی ازبکستان، در واقع نقطه عطفی در همکاری عمران منطقه‌یی به‌وجود آمد.

تأسیس سازمان اکو

از ابتدای سال ۱۳۵۷ فعالیت RCD روند آهسته‌تری به خود گرفت و اگرچه عهدنامه ازبکستان به تصویب مجلس وقت ایران رسیده و مبادله شده بود، اما پس از پیروزی انقلاب اسلامی به دلیل عدم اعلام نظر قطعی دولت جمهوری اسلامی ایران نسبت به انحلال سازمان مذکور و یا خروج از این همکاری، فعالیت‌های RCD به حالت تعلیق درآمد تا جایی که در سال ۱۳۵۹ تصمیم به انحلال آن گرفته شد. با بررسی‌ها و تحقیقاتی که با مشارکت

کلیه بخش‌ها و ارگان‌های ذیربط صورت پذیرفت و با توجه به جمع جهات، اصل لزوم حفظ این همکاری شناخته گردید. از دلایل مهم حفظ این همکاری سه‌جانبه، وقوع جنگ تحمیلی و محاصره اقتصادی ایران توسط دولت‌های غربی بود، لذا با دورنگری مسوولین ذیربط و با در نظر گرفتن حصول سیاست خارجی جمهوری اسلامی مبنی بر گسترش روابط با کشورهای همسایه مسلمان و جهان سوم، همکاری سه‌جانبه ایران، ترکیه و پاکستان تحت نام جدید سازمان همکاری اقتصادی ایکو از ۹ بهمن ماه ۱۳۶۳ آغاز گردید. سطح سازمان مذکور به سطح معاونین وزارت امور خارجه ارتقا یافت و تعداد کمیته‌های فنی آن محدود به ۴ کمیته شد که کلیه فعالیت‌های اقتصادی، بازرگانی، کشاورزی، علمی و صنعتی را در بر می‌گرفت. بدین ترتیب، اکو فعالیت خود را در چهارچوب جدیدی آغاز نمود و این در شرایطی بود که تحولات منطقه و جهان ضرورت ایجاد وحدت بیشتر در جهان اسلام و همکاری گسترده میان کشورهای منطقه‌یی را تقویت می‌نمود. که این مسأله مورد تأیید سران و مقامات عالی کشور قرار گرفت. بر همین اساس و به منظور رفع ابهامات حقوقی و تقویت همکاری‌های سه‌جانبه، در اجلاس اسلام‌آباد که در خرداد ماه ۱۳۶۹ تشکیل گردید، پروتوکول اصلاحی عهدنامه ازبکستان امضا کردند. بر اساس پروتوکول اصلاحی، سطح اکو از شورای معاونین به شورای وزیران ارتقا و تعداد کمیته‌های فنی اکو به ۷ کمیته افزایش یافت.

عضو اکو به همدیگر از طریق جاده‌های مواصلاتی، راه‌آهن و هوایی می‌باشد. عهدنامه ازبکستان در سال ۱۹۷۷ که در حقیقت اساسنامه سازمان محسوب می‌شود، در موارد مختلف، اهداف کشورهای ایران، ترکیه و پاکستان را در مورد تشکیل سازمان مذکور بیان نموده است. به موجب ماده ۲، دولت‌های عضو، سازمان همکاری اقتصادی اکو را به منظور تأمین همکاری اقتصادی، فنی و فرهنگی میان خود تأسیس کرده و برای نیل به این مقصود درباره اصول ذیل توافق نموده‌اند:

الف- گسترش بازرگانی بین دول عضو- از طریق تأمین دسترسی آزادانه‌تر به بازارهای یکدیگر؛

ب- ترغیب به ایجاد شرایط مساعد در هر یک از دول عضو برای رشد مداوم اقتصادی به منظور ارتقاء مستمر سطح زنده‌گی مردم؛

ج- تحکیم همبستگی‌های فرهنگی و علائق معنوی و برادرانه‌یی که مردم دول عضو را از مجاری اجتماعی و فرهنگی به یکدیگر پیوند می‌دهند؛

د- کمک به رشد تجارت جهانی از طریق اتخاذ روشی مشترک در مجامع بین‌المللی و کوشش به منظور محو سیاست‌های غیرمنصفانه بازرگانی که برای کشورهای رو به رشد شرایط تجاری نامساعد به بار آورده است.

به موجب پروتوکول اصلاحی عهدنامه ازبکستان در سال ۱۹۹۰، ایجاد منطقه آزاد تجاری که در عهدنامه ازبکستان پیش‌بینی شده بود، حذف و به جای آن مقرر گردید که کشورهای عضو بر اساس تعهدات مندرج در قراردادهای شان، امکان تأمین حداکثر کاهش ممکن موانع تجاری در منطقه اکو را در زمان مناسب و با عنایت به تجارب کسب‌شده در چهارچوب سیستم تعرفه ترجیحی اکو بدون صدمه زدن به دیگر تعهدات بین‌المللی کشورهای عضو، مورد بررسی قرار می‌دهند. به موجب ماده چهارم عهدنامه، دولت‌های عضو از طریق ذیل با یکدیگر تشریک مساعی خواهند نمود:

الف. تشویق به ایجاد طرح‌های مشترک صنعتی به‌ویژه صناعی که اقتصادی بودن‌شان بر اساس اوضاع منطقه قابل دوام باشد؛

ب. اقدام جمعی برای تجارت و صنعت به‌نحوی به‌عمل آید که تولید و مبادله کالاهای صنعتی مکمل یکدیگر باشند.

اهداف و اصول اکو

به‌طور کلی، توسعه اقتصادی و اجتماعی، هدف اصلی اکو می‌باشد. به همین منظور، علاوه بر «عهدنامه ازبکستان» که اساس اصول و اهداف همکاری در اکو را تعیین می‌نماید، کشورهای عضو در چند سال گذشته سه طرح اجرایی عمده را به تصویب رساندند که عبارت‌اند از: طرح عمل کوتاه، بیانیه استانبول و طرح کلی الماتی. به منظور توسعه حمل‌ونقل و ارتباطات در منطقه طرح‌های اول و دوم که به نوعی چهارچوب کلی توسعه ساختار اجتماعی اقتصادی اکو به شمار می‌روند، اولویت‌های همکاری این سازمان را نیز در زمینه‌های تجارت، انرژی، صنعت، کشاورزی، حمل‌ونقل و ارتباطات مشخص می‌کنند. از دیگر اهداف اصلی اکو، اتصال کلیه پایتخت‌های کشورهای

اوراسیو پروگا؛ ترکیب شگفتی از خلاقیت و دردمندی

بخش دوم
فتح الله بی‌نیاز

پی سگرت می‌کشید. سرانجام پس از چهار روز به مقصد رسیدند. ساعت‌ها لازم بود تا بوی تهوع‌آور کثافت، عطر و قاطرهای بیمار و مسافرها زدوده شود. استبان به هیزم‌شکنی با مزد روزانه هفت‌پزویی در نظر گرفته شد. از برگ‌های نخل برای خود خانه‌یی ساخت. هنوز هوا تاریک بود که منسوها از خواب برمی‌خاستند. بالاتنه برهنه، شویده از عرق و خرمگس و پشه و حشرات، بیسکویت صبحانه، لوبیا و ذرت [جواری] برای ناهار تا خود شب. تا ظهر شنبه زنده‌گی به همین شکل بود. بعد از ظهر شنبه برای شستن لباس‌های زیر و تمیزکاری بود، روز یکشنبه برای خرید. منسوها در چنین روزی هر بار با تقدیرگرایی موروئی‌شان، ازدیاد قیمت‌ها را «با تف به این وضع» جبران می‌کردند. اما در دوران استبان، آتش میلی قدیمی زبانه می‌کشید؛ فرار از آن‌جا - چیزی که نویسنده در صفحه چهارم، بعد از حساب‌و‌کتاب دریافت و هزینه‌ها به آن رسیده بود. چنین میلی در درون دیگر منسوها نبود، اما «نیش بی‌عدالتی را احساس می‌کردند و در صورت امکان حاضر بودند بر دل و جگر ارباب دندان بفشارند.» البته ارباب هم از خواست درونی آن‌ها بی‌اطلاع نبود؛ پس عده‌یی را مسلح به تفنگ کرده بود و زیر نظر یک مباشر (سرکارگر) مسلح به وینچستر گمارده بود تا هر اقدام اعتراضی را در نطفه خفه کنند.

کایبه هم همزمان با استبان، بعد از حساب‌و‌کتاب به فرار فکر کرده بود. حالا زنی که او با خود آورده بود، آن زیورآلات بدل و باسهم‌یی را کنار گذاشته بود و با شستن لباس دیگر منسوها، پولی نصیب شوهر خود می‌کرد. با این حال، زن به سراغ یک منسوی دیگر رفت. کایبه بعد از ۲ شب، سراغش رفت و کتکش زد. کایبه و رقیبش با هم هم‌حرف شدند. قرار شد این مرد به خانه کایبه و زنش برود و با آن‌ها زنده‌گی کند. کایبه پیشنهاد کرد که زن را به او بدهد و یک تپانچه از او بگیرد. قرار شد گلوله‌ها را خودش از فروشگاه بخرد. معامله سرگرفت. با فرا رسیدن پاییز، و ریزش رگبار باران، استبان مریض شد. قادر به هیچ کاری نبود و مدام می‌لرزید. به زحمت بی‌زرون رفت و کینین خرید و این قرص تلخ را روی زبان گذاشت. با این حال خوب نشد و به‌رغم استراحت سه‌روزه هم چنان می‌لرزید. سرکارگر با دیدن او فهمید که نباید روی بقیه زنده‌گی او چندان قیمتی بگذارد. حسابش را پرسید. استبان گفت: «هنوز بیشت پزو بده‌کارم.» سرکارگر به او گفت که نا‌زمانی بدهی‌اش را نداده است، باید آن‌جا بماند. شاید می‌مرد، اما از نظر او آدم مُرده بر بدهکاری که دور از دست‌رس بود، رجحان داشت. می‌دانست که استبان هرگز بدقولی نکرده بود و «این یگانه غروری بود که یک منسو به خود اجازه می‌داد در برابر ارباب بایستد.» مباشر با بی‌رحمی گفت: «خیلی مهم نیست که به تعهدهایت عمل کرده باشی! اول بدهی‌ات را بده، بعد صحبت می‌کنیم.» همین حرف عاری از عدالت و انصاف، استبان را تحریک کرد که در اولین فرصت انتقام بگیرد. پس، به سرعت به خانه کایبه رفت تا درباره فرار با هم صحبت کنند. آن‌ها با تظاهر به شستن لباس در این مکان و با تظاهر به نواختن گیتار در کلبه فلان شخص، توانستند مراقبت‌هایی را که روی‌شان متمرکز شده بود، بی‌اثر کنند. چند روز پیش، سه نفر فرار کرده بودند و مباشر حدس می‌زد که حالا کایبه و استبان در اندیشه‌اند.

روزی که این دو دوست، خود را با ترفندهای مختلف در یک کیلومتری قرارگاه یافتند، در جاده پیش رفتند، اما با شنیدن صدای اخطار از جاده خارج شدند. جنگ و گریز و فرار و تعقیب شروع شد. کایبه هم خوب شلیک می‌کرد و همین امر موجب خشم تعقیب‌کننده‌گان شد. استبان که هم‌چنان در تب می‌سوخت، پیش می‌رفت. در میان گیاهان دویدند و موقع رسیدن به آب، به‌سرعت زورقی درست کردند و به آب زدند و شبی سر را از سر گذراندند و روز بعد دو کلوچه‌یی را که برای‌شان مانده بود، خوردند و باز به آب زدند و این‌بار زورق در آب فرورفت و وقتی به خشکی رسیدند، تا سینه در آب بودند. دَم‌ر افتادند و به خواب رفتند. مدت بیست ساعت بارانی شدید بر آن‌ها بارید و رود را به سیلابی خشمگین تبدیل کرد. در چنین موقعیتی، استبان اسلحه‌اش را به طرف دوستش کایبه گرفت و گفت: لعنتی، راه بیافت! کایبه با چوب‌دستی به دست او زد، اما استبان اصرار کرد: «به آب بزن! تو بودی که مرا آوردی! از گذار عبور کن!» و انگشت را روی ماشه گذاشت. کایبه اطاعت کرد. و در از عبور از آب، در آن سوی دشت از نظر ناپدید شد. استبان به پهلو دراز کشید.

لویی پانزدهم به پا کرده بود و بی‌خیال سگرت می‌کشید. کایبه به زنش نگاه می‌کرد و به تپانچه چهارصدوچهل‌وچهارش «به‌راستی این‌ها تنها چیزهای باارزشی بودند که به او تعلق داشتند.» بعد چه؟ هر دو خود را مغبون احساس می‌کنند. احساس باخت، موجب می‌شود که کایبه خنده بر لب به جایی نزدیک شود که دیگر منسوها سرگرم قمار بودند. خوب توجه شود: در این داستان کوتاه، ما با شمار زیادی دختر فریبنده در ساحل روبه‌رو هستیم و مغازه‌دارهایی که از پیش با آن‌ها قرار و مدار گذاشته بودند و حالا با بساط قمار. می‌توان گفت این‌ها چه ربطی به زنده‌گی فلاکت‌بار منسوها یا کارگرهای ساختمانی دیگر کشورها دارد، پدیده‌هایی‌اند اجتماعی که ربطی به ارباب آن‌ها و دیگر ارباب‌ها ندارد. این‌ها درست، اما چنین پدیده‌هایی دقیقاً در خدمت وضع موجود یعنی سود بیشتر ارباب‌ها و صاحبان وسعت‌های وسیع جنگل، زمین و باغ است و در تضاد با منافع مالی و معنوی استثمارشده‌ها. ما نه گفته‌های اندیشمندان رادیکالی چون مارکس و انگلس استناد می‌کنیم، و نه به احکام ناشی از احساسات، بلکه به گفته‌های فلاسفه غیررادیکالی چون ماکس وبر و گئورگ زیمل و گروه غیرافراطی مکتب فرانکفورت استناد می‌کنیم که جمله‌گی «بر همراهی موقعیت موجود با خواسته‌های صاحبان امتیازات» همسو می‌دانند. قمار ساخته و پرداخته این یا آن فیودال و سرمایه‌دار نیست، محصول کل جریان تاریخ یا به زبان دیگر جریان کلی تاریخ است، اما نتایج نهایی‌اش در خدمت این طبقات و اقلتار ثروت‌مند است.

باری، کایبه مثل هر قماری به امید بُرد می‌رود جلو تا «مساعده‌یی را که گرفته بود، پس بدهد و با همان کشتی برگردد و مساعده تازه‌یی بگیرد و خرج کند.» اما باخت؛ چندین و چند سگرت باخت و گردن‌بند رن و چکمه‌ها و تپانچه. روز بعد چکمه را پس گرفت و زن که ناراحت شده بود، با حالتی تحقیرآمیز پی در

دو دختر سوار ماشینی [= موتری] رو باز می‌شوند. بعد شب است و رقص و بازم نویسدن مشروب و آب‌جو و پس نگرستن بقیه پول‌شان از این و آن فروشنده‌ها. بی‌خبری آن‌ها که تا سر حد حماقت محض پیش می‌رود، خواننده را عصبی می‌کند، به گونه‌یی که عمداً می‌خواهد بر آن‌ها دل نسوزاند. چنین بود زنده‌گی یک هفته‌یی پُر‌تجمل و ارباب‌گونه این دو موجود تیره‌بخت و ناآگاه. آن‌ها با این نوع ول‌خرجی و ریخت‌وپاش نشان دادند که حتا خودشان هم برای کار خود ارزش و اعتباری قابل نیستند. که اگر بودند، حاصل زحمات‌شان را پیشاپیش آتش نمی‌زدند. دوباره سوار کشتی شدند تا برای کار در جنگل بروند. کایبه زنی را هم آورده بود و کشتی پُر بود از منسو. قرار بود کشتی در کدامین ساحل لنگر بیاندازد و آن‌ها چه کار کنند؟ هیچ‌کس نمی‌دانست و نباید می‌دانست. آن‌ها مدت زمان خاصی از عمر خود را فروخته بودند و حالا موظف بودند که طی آن مدت برده و مطیع ارباب باشند. هر دو نفر برای اولین‌بار به حساب‌و‌کتاب پرداختند. کایبه صدویست پز و نقد گرفته بود و بابت خریدهایش سی و نچ پزو بدهکار شده بود و استبان صد و سی پزو و هفتاد و پنج پزو. «هر دو به هم نگاه کردند. به خاطر نمی‌آوردند که حتا یک پنجم این مبلغ را خرج کرده باشند.»

حالا باید چه می‌کردند؟ زمان کار هم بی‌شک خرج‌ومخارجی داشتند، اما از کجا باید تأمین می‌شد؟ آیا باید بازهم از عوامل مختلف ارباب و کارفرمای‌شان قرض می‌کردند؟ تا چه حد و میزان؟ برای عقل سلیم حتا فکر کردن به این موضوع وحشت‌ناک بود. اما منسو جماعت به هراس و وحشت عادت دارد. کایبه یادش آمد که طی آن یک هفته به‌خاطر پیش‌پرداخت استبان که بیشتر بود، به او حسادت ورزیده بود. البته کایبه در مقابل، زنی با خود آورده بود؛ زنی جوان با لباس ساتن، دامن سبز و کت زرد، زنی دل‌ریا که سه طوقه به گردن کثیفش آویخته بود و کفش مُدل

«منسوها» با ترجمه قاسم صنعوی، دیگر داستان کوتاه این نویسنده است. منسو به معنی کارگر کشاورزی یا به زبان خودمانی، کارگر خوش‌نشین؛ کسی که زمینی از خود ندارد و در ازای پول یا جنس برای صاحب زمین یا باغ یا جنگل کار می‌کند. کایبه و استبان دو منسو هستند با ظاهری شبیه بیشتر منسوها امریکای لاتین: لاغر، آشفته‌مو، با شلوارک، پیراهن ریش‌ریش، یقه دریده، پابرنه و کتیف. نمونه مجسم فقر و فلاکت مالی و فرهنگی، تجلی عریان جریان لاینفک کار و رنج و در عین حال ناآگاهی - تا آن حد که همان چند پزویی را که درمی‌آورند، چونان گنجشک می‌خورند و به فکر فردای‌شان نیستند.

داستان از جایی شروع می‌شود که این منسوها سوار بر کشتی به شهر برمی‌گردند تا بازهم پول پیش‌پرداخت قراردادی تازه را با یک کارفرما بگیرند. هنوز پول را نگرفته، در اندیشه خرج کردن آن‌اند. دخترهایی که در ساحل ایستاده‌اند و فریادهای دیوانه‌وار سرخوشی سر می‌دهند، در این قصد بی‌تأثیر نیستند. کمی بعد مست بودند و قرارداد تازه را که جلوی‌شان گذاشته بودند، امضا کرده بودند. خودشان هم نمی‌دانستند برای چه کاری و در چه محلی، و خواننده از همین نکته می‌درک می‌کند که فقر فرهنگی این دو منسو - که نماد همه منسوها و کارگرهای کشاورزی جهان‌اند - ویران‌گرتر از محرومیت مادی است. هر یک بخشی از مبلغ قرارداد را، که حدود چهل پزو می‌شد، در جیب داشت. بعد، در حالی که ناشی و مطیع توسط دخترهای مکار و سودجو به این طرف و آن طرف کشیده می‌شوند، نوشابه‌یی می‌خورند که سهم آب در آن کمتر از الکل نیست، جنس‌ها بی‌ارزش و به ظاهر تجملی اما در حقیقت باسهم‌یی را به چندبرابر قیمت می‌خرند. کایبه برای خوش‌بو کردن خود و لباسش تا حد تهوع عطر و لوسیون و روغن می‌خرد. هم او و هم استبان با چکمه‌های نو، پانچو و تپانچه چهارصدوچهل و چهار و جیب‌های پُر از سگرت ظاهر می‌شوند و هر دو مرد با

نامه سرگشاده

رییس عمومی شبکه تلویزیونی «جهان» ولایت پروان به روزنامه ماندگار

تلویزیون «جهان ورزش» به تاریخ ۱۳۹۱،۱۱،۱ جواز نشراتی خود را از تلویزیون ملی و معینیت نشراتی وزارت اطلاعات و فرهنگ به دست آورد؛ ولی چون ورزش آن قدر در پروان پربیننده نبود و همچنین بر اساس تقاضای مردم شمال کابل، در تاریخ ۱۳۹۲،۶،۱۲ درخواستی را ترتیب کردیم مبنی بر این که می‌خواهیم نشرات تلویزیون جهان ورزش را که مختص ورزشی بوده، به نشرات عمومی مبدل کنیم. مسلماً در این صورت اگر از لوگو که «جهان سپورت» بوده، سپورت یا ورزش را حذف کنیم، فقط نام «جهان» باقی می‌ماند. امر تعدیل نشرات از اختصاصی به عمومی از سوی مقام محترم وزارت اطلاعات و فرهنگ به امر آقای رهین را در دست داشته و داریم و در شعبات مربوطه هم از طرف ما پی‌گیری گردیده که آن را به شعبه جوازنامه‌های تلویزیون ملی تسلیم نموده‌ایم. و همچنان در کنار ورق درخواستی اساس نامه جدید، تشکیلات جدید برای گرفتن جواز نشراتی به نام جهان به شعبه جوازنامه‌های تلویزیون ملی تسلیم کرده‌ایم. بعد از تسلیمی اوراق مورد نظر، صلاحیت صدور جواز نشراتی رسانه‌ها از تلویزیون ملی گرفته شد و کشمکش‌ها از آن زمان میان تلویزیون ملی و معینیت نشراتی وزارت اطلاعات و فرهنگ ایجاد شده بود و ادامه داشت تا این که رییس جمهور غنی به پیشنهاد وزارت اطلاعات و فرهنگ، کمیسیونی را برای بررسی اسناد رسانه‌ها ایجاد نمود و تا این که صلاحیت صدور جواز نشراتی رسانه‌ها به معینیت نشراتی این وزارت داده شد و به همین دلیل کار صدور جواز به نام جهان که قبلاً ۹۰ درصد کار آن را طی مراحل نموده بودیم، به دلیل مشکل بین این دو نهاد دولتی باقی ماند و جوازی به نام جهان صادر نشد.

تبانی معینیت نشراتی وزارت اطلاعات و فرهنگ با هارون اسدی و غفلت دادستانی کل:

شخصی به نام حاجی هارون اسدی به تاریخ ۱۳۹۳،۸،۲۱ بالای تلویزیون جهان ولایت پروان و شخص بنده عارض شده مبنی بر این که هارون اسدی مالک رادیو تلویزیون جهان کابل می‌باشم و در سه قسمت از عریضه خویش ذکر کرده که اسناد رادیو تلویزیون جهان کابل را طی مراحل کرده و اسناد قانونی نشراتی به دست دارد. غفلت دادستان کمیته شش دادستانی کل:

بنده مدارکی به دست دارم که ثابت می‌سازد هارون اسدی به تاریخ ۱۳۹۳،۱۰،۱۴ سهم ۵۵ درصدی آقای عبدالمجید فرزند آقا گل رییس شبکه تلویزیونی وطن و ۴۵ درصد سهم آقای شبیراحمد فرزند خیرالله معاون شبکه تلویزیونی وطن را خریداری نموده و در همین تاریخ در اداره آیسار رسماً هارون اسدی صاحب امتیاز تلویزیون وطن شده است. اما هارون اسدی حدود دو ماه قبل از این تاریخ، خود را به دادستانی کل به عنوان رییس تلویزیون جهان کابل معرفی نموده و بالای تلویزیون قانونی و دارای جواز نشراتی و دارای امر تعدیل نام از جهان ورزش به جهان، عارض شده است.

و همچنان در تاریخ ۱۳۹۳،۱۲،۱۲ رادیو تلویزیون وطن در ریاست مایه‌دهنده‌گان متوسط رسماً از تغییر نشرات تلویزیون وطن به نشرات تلویزیون جهان این ریاست به اداره آیسار اطلاع داده است که ۴ ماه قبل از این که هارون اسدی مالک و صاحب امتیاز تلویزیون جهان کابل باشد، بالای مان عارض شده و در دادستانی کل هم افترا بسته است که گویا مالک و صاحب امتیاز تلویزیون جهان است و دارای سند نشراتی و جواز می‌باشد، در حالی که هنوز آن

را خریداری هم نکرده است. همچنان ما اسنادی به دست داریم که وزارت تجارت و صنایع کشور به تاریخ ۱۳۸۸،۱۱،۲۴ تصدیق نموده که رادیو تلویزیون جهان نهادی تجارتي بوده و فعالیت دارد. در حالی که اسناد تسلیمی سهم تلویزیون وطن به شخص هارون اسدی که مکتوب آن از طرف ریاست عمومی ثبت مرکزی و ملکیت‌های فکری مدیریت اجرایی وزارت تجارت و صنایع، به تاریخ ۱۳۹۳،۱۲،۱۱ به اداره آیسار گسیل گردیده است. این خود نشان می‌دهد که تاریخ تصدیق نامه وزارت تجارت و صنایع، صحت ندارد و یا هم جعل شده است. سوءاستفاده معین نشراتی وزارت اطلاعات و فرهنگ از صلاحیت‌های کاری خویش و غفلت شخص وزیر اطلاعات و فرهنگ:

اول: بعد از این که بنده درخواستی مبنی بر حل مشکل «جهان کابل» و «جهان پروان» را به دفتر نماینده فوق‌العاده رییس جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب پیش کردم، به تاریخ

یک رسانه عملاً فعالیت دارد و عضو اتحادیه هم است، خلاف قانون بوده و در قدم دوم این که باید هر چه زودتر وزارت اطلاعات و فرهنگ و معینیت نشراتی این وزارت، به این مشکل رسیده‌گی کنند. اما سیده مزگان مصطفوی معین نشراتی وزارت اطلاعات و فرهنگ، تمامی مکتوب‌های رسمی‌بی که در فوق ذکر گردید را در نظر نگرفته و در تاریخ ۱۳۹۴،۶،۳۰ جواز نشراتی تلویزیون جهان کابل را امضا نموده و همچنان با فشار بالای ریاست نشرات و ارتباطات عامه این وزارت نیز، جواز مربوطه را به امضا رسانده است. و در عین حال جواز هفته‌نامه جهان را به تاریخ ۱۳۹۴،۳،۴ صادر و امضا کرده و جواز پرودکشنی به نام جهان تصویر را هم به تاریخ ۱۳۹۴،۹،۴ صادر کرده است، که این خود نشان‌دهنده سوءاستفاده از صلاحیت‌ها و تبانی مطلق با هارون اسدی صاحب امتیاز تلویزیون غیرقانونی جهان کابل است.

تأکید می‌کنم که تمام آنچه ذکر کردم، مبتنی بر اسناد است.

بنده هم وقتی دیدم که خانم مصطفوی جوازی را به نام مشابه ما به رسانه دیگر صادر نموده که فعلاً هم نشرات دارد، از روی ناچاری خواستم کار غیرقانونی‌یی انجام دهم تا بتوانم معین نشراتی وزارت، خانم مصطفوی را متوجه کار خلاف قانون‌شان بسازم. درخواستی بنده طوری بود که اگر از دیدگاه معینیت نشراتی وزارت اطلاعات فرهنگ دو رسانه با یک نام مشابه نشرات کرده می‌توانند، ما هم خواستیم به نام «طلوع یک» تلویزیون جهان پروان را تعدیل نام کنیم و خانم مصطفوی به در خواست‌مان با قلم خود چنین پاسخ گفتند: ریاست نشرات از ایشان معذرت خواسته و یا هم مطابق سلیقه‌شان نام دیگری را انتخاب نمایند مانند نام «جهان یک» و به نشرات خویش بپردازند. این حکم را ایشان به تاریخ ۱۳۹۴،۱۱،۱۰ به امضا رساند.

و با آن هم معینه صاحب نشراتی این وزارت، متوجه کار غیرقانونی خویش نشد و در راستای حل این مشکل کدام اقدامی انجام نداد و به حمایت‌های خود از شبکه تلویزیونی جهان کابل ادامه داد و همچنان در مصاحبه خود با روزنامه ۸ صبح

عبدالله حبیبی، نامزد وزیر دفاع هم از اصلاحات در بخش‌های جنگی خبر داد و گفت که دفعات عملیات‌های شبانه نیروهای امنیتی بر مواضع طالبان را افزایش می‌دهد. آقای حبیبی همچنان افزود که آموزش و تغییرات در آمار تشکیلات نیروهای امنیتی در اولویت کاری‌اش قرار خواهند داشت. همزمان با رقم خوردن سرنوشت وزارت دفاع و ریاست امنیت ملی امروز در مجلس، ولایت‌های مختلف

سر انجام استانکزی و حبیبی...

توانست عضویت در دادگاه عالی را به دست بیاورد. آقای استانکزی پیش از شروع روند رأی‌گیری از آغاز اصلاحات در ریاست امنیت ملی خبر داد و گفت که در صورت ورود به این ریاست، از هیچ تلاشی برای بهبود وضعیت امنیتی دریغ نمی‌کند. او افزود که جرایم با گذشت زمان پیشرفته‌تر می‌شوند و به همین دلیل او نقش تکنالوژی را در تأمین امنیت گسترش خواهد داد.

چنین ابراز داشت که تلویزیون جهان کابل جواز نشراتی خویش را در سال ۱۳۹۳ اخذ کرده است که در آن زمان در آرشیف تلویزیونی به نام جهان یعنی تلویزیون جهان پروان ثبت و راجستر نبوده. در حالی که ما در تاریخ ۱۳۹۱،۱۱،۱۱ جواز نشراتی جهان ورزش و در تاریخ ۱۳۹۲،۶،۱۲ امر تعدیل نام را از این وزارت اخذ نموده بودیم. این در حالی است که خانم مصطفوی در تاریخ ۱۳۹۴،۶،۳۰ جواز نشراتی رادیو تلویزیون جهان کابل را صادر کرده که تفاوت بین امضا و گفته خانم مصطفوی در روزنامه هشت صبح کاملاً واضح و روشن است و گفته‌شان و صدور جواز توسط ایشان کاملاً در مغایرت با هم قرار دارد و کتمان حقیقت را صراحتاً انجام داده است.

از دیگر بی‌توجهی‌های خانم مصطفوی به مسایل حقوقی دو رسانه این که: او در جریان دعوا در کمیسیون‌های مختلف وزارت اطلاعات و فرهنگ و فرستادن پرونده به دادگاه، جواز تلویزیون جهان را خلاف اصل و قانون به تلویزیون دیگری به ریاست هارون اسدی داد.

بنده به خاطر دادخواهی، با جمعی از همکارانم در جوار دفتر نی یا موسسه حمایت‌کننده از رسانه‌های آزاد، خیمه تحصن برپا کردم تا از این طریق اعتراض مدنی‌مان را نشان دهیم. مقامات دولتی و جمع کثیری از رسانه‌ها، جامعه مدنی و ریاست اتحادیه رادیو تلویزیون‌های افغانستان و نی یا موسسه حمایت‌کننده از رسانه‌های آزاد کشور با ما همراه و هم‌صدا بودند. بعد از پنج روز برگزاری خیمه تحصن، نظر به صحبت تلفونی خانم مصطفوی با وکلای شمال کابل در شورای ملی، در منزل الحاج الماس زاهد جرگه‌یی با حضورداشت حاجی هارون اسدی و دو وکیل باصلاحیت وی و بنده با دو وکیل با صلاحیت خویش و همچنان با حضورداشت خانم سیده مزگان مصطفوی و الحاج میررحمان رحمانی و استاد صدیق احمد عثمانی و کمیل میرشاد بیگ رییس اتحادیه رادیو تلویزیون‌های افغانستان برگزار شد و هر دو طرف قضیه متعهد شدند به قبول فیصله جرگه و مرعی‌الاجرا بودن آن. بعد از ارایه اسناد موثق توسط بنده به تاریخ ۱۳۹۵،۱،۷ چنین فیصله شد:

«تلویزیون جهان کابل مکلف است تا نام خویش را تعدیل کند و یا هم در صورت عدم تعدیل نام، مبلغ یک‌صدهزار دالر امریکایی به عنوان جریمه به تلویزیون جهان پروان بپردازد که در این صورت، تلویزیون جهان پروان مکف به تعدیل نام شود.» در آخر هم این که: به رییس جمهور غنی و رییس اجرایی عبدالله عبدالله که در روز مطبوعات ندانسته می‌روند کیک تلویزیون غیرقانونی و نام‌نهاد جهان - تقلب‌شده از روی تلویزیون جهان پروان - را قطع می‌کنند، می‌گویم: شما که همیشه از پشت تریبون‌ها شعار مبارزه با فساد را سر می‌دهید، نباید از این فساد و معضله چشم‌پوشی کنید!

اسناد موثق ما در دفتر ریاست اجرایی و اخیراً در نزد معاون سخنگوی رییس جمهور آقای ظفر هاشمی نیز وجود دارد و به کرات هم برای حل این مشکل به آن‌ها مراجعه کرده‌ایم، ولی متأسفانه هیچ‌گونه همکاری از جانب این دو نهاد عالی با ما صورت نگرفته است.

با احترام

حاجی میرعبدالمقصود میرزاده، رییس عمومی شبکه تلویزیونی جهان ولایت پروان

قابل ذکر است که معصوم استانکزی از جمله چهره‌های جنجالی حکومت بوده و در پست‌های ارشد حکومتی دست‌به‌دست شده است، اما پیش از به پایان رسیدن موعد سرپرستی، روانه کرسی دیگری می‌گردد. او یک بار در ماه سرطان/تیر پارسل برای احراز کرسی وزارت دفاع نیز به مجلس نماینده‌گان معرفی شد؛ اما با اکثریت آرا رد شده بود.

کشور شاهد انفجارهای مهیب بود. حوالی صبح امروز حمله‌کننده‌یی انتحاری موتر حامل شهروندان نیال را در کابل هدف قرار داد و ساعاتی بعد انفجاری ناشی از یک بمب چسبنده در منطقه چهل‌ستون به وقوع پیوست. در فاصله بین این دو انفجار هم ولسوالی کشم بدخشان شاهد یک رویداد انتحاری بود که در نتیجه آن ۹ تن کشته شده و بیشتر از ۳۰ تن دیگر زخم برداشتند.

فیسبوک نامه

صبر سیاه سنگ

خیر از خانه در بسته تنها داری؟
در تازه ترین گزارشها آمده است:

دیروز (هژدهم جون ۲۰۱۶) دلب نظرې وزیر امور زنان افغانستان گفت: «به اطلاع طالبان نیز رسانیده می شود خشونت علیه زنان را به حیث یک عمل غیراسلامی سرکوب و مرتکبین آن را دستگیر و مطابق احکام شریعت مجازات نمایند و از محاکمه و سنگسار زنان که قربانی خشونت اند به حکم رسم و رواج های محلی دست بردارند.» پاسخ طالبان: «محترمه دلبر نظرې! شاید یکی از دو خواهش شما را می پذیریم اگر ضدونقیض نمی گفتید. در نیمه اول -گویی شما وزیر امور زنان امارت اسلامی طالبان باشید- از ما می خواهید، «مرتکبین خشونت علیه زنان را سرکوب، دستگیر و مطابق احکام شریعت مجازات کنیم. در نیمه دوم بار دیگر از ما می خواهید، «از محاکمه و سنگسار زنان که قربانی خشونت اند به حکم رسم و رواج های محلی» دست برداریم؟ آیا توقع دارید، بگوئیم: چشم؟ راستی، پس از شنیدن "مین گزارش، اول خودتان را خند" نگرفت؟»

می گویند با دیدن عریضه دلبر نظرې به پیشگاه طالبان در بی بی سی، بانویی بر دروازه وزارت امور زنان افغانستان با زغال نوشت:

ز بیدردان علاج درد خود جستن بدان ماند
که خار از پا برون آرد کسی با نیش گزدمها

احمد ذکی خاورنیا

به نام آزادی، آزادی را به بند می کشند!

در این روزها کتاب روزنامه نگار مشهور پاکستانی احمد رشید به نام (سقوط در هرج و مرج) را خواندم. بدون شک این کتاب در نوع خود بی نظیر است به ویژه تحلیل هایی که از وضعیت پاکستان، افغانستان و منطقه ارایه می کند. با خواندن این کتاب می توان از زوایای مختلف مداخله پاکستان در افغانستان آگاهی یافته و هم چنان به کتفه سیاست امریکا در منطقه پی برد که چگونه دولت مردان امریکایی برای رسیدن به اهداف استعماری شان با دشمنان دمکراسی، آزادی و حقوق بشر معامله کرده و از آنها در تمام محافل بین المللی دفاع می کنند!

این کتاب برای کسانی که چشم و گوش شان را پول های امریکایی کور و کر کرده است و نسبت به قضایای منطقه ساده لوحانه فکر می کنند، خیلی مهم است.

اما آنچه برای من در این کتاب تکان دهنده بود، این بود که نویسنده خود را دشمن افراطی گری دانسته و با افراطی ها سرسازگاری نشان نمی دهد و به قول خودش، بارها به همین خاطر از طرف آنها مورد تهدید قرار گرفته است. اما هرگاه سخن از جنایات جنگی به میان می آورد، به موضوع کشتار اسیران جنگی توسط جنرال دوستم به تفصیل سخن می راند و اسناد و شواهد ارایه می کند، اما زمانی که به جنایات طالبان می پردازد، به آن عده از مسایل کم اهمیت تر پرداخته و جنایات هولناک و کشتار دسته جمعی آنها را در بامیان و شمالی نادیده می گیرد. هرازگاهی تلاش می کند تا در ضمن محکوم کردن مداخله پاکستان و تندروی گروه طالبان، طرف مقابل آنها، به خصوص آمر صاحب شهید را به نام تاجر مواد مخدر معرفی کند. که به نظر من، این کار از طرف نویسنده آگاهانه صورت می گیرد؛ تا به نحوی آمر صاحب شهید را در اذهان بکوبد و دین پاکستان یگری خود را در برابر ملت و حکومتش ادا کند.

توصیه من برای برادران این است که این کتاب را حتماً بخوانند، تا بدانند آن غربی را که جامعه مدنی به ما معرفی می کند و یا طالبی که ماسک شریعت و اسلام را به روی خود می کشد، اینها واقعا کی هاندا؟ و چه جنایاتی را در برابر بشریت به نام آزادی و یا شریعت انجام داده اند.

عزیز آریانفر

رایگان ترین مردم جهان

در این کشور، همیشه مردم مصرف شده است، نه سیاستمداران و صاحبان قدرت.

برخی ها با آه و حسرت از مصرف مفت فلان و بهمان سیاستمدار سخن می گویند؛ اما در مورد افغانستان این یک اشتباه محض است؛ زیرا هیچ سیاستمداری در تاریخ معاصر ما به مصرف نرسیده است؛ این مردم ماست که به نام این و آن و به گونه مفت و رایگان توسط سیاستمداران و حامیان بیرونی آنها در راستای اهداف غیرملی به مصرف می رسند.

سیاست در این جا بیشتر به مفهوم برتری جویی، حق کشی، ثروت اندوزی و ظلم به دیگران در سایه "حمایت خارجی ست. گذشته از آن، ما به معنای واقعی کلمه سیاستمدار و دولت مرد نداشته ایم.

سیاستمدار و دولت مرد واقعی معاصر آنست که با به کارگیری علم و هنر سیاست، مجموعه های پراکنده ملی را در راستای یک استراتژی بزرگ و توسعه محور ملی بسیج و با به کارگیری مدیریت مدرن، کشور را درکنار پیشرفته ترین و متمدن ترین کشورهای جهان قرار دهد.

گزارش سازمان ملل از تاکتیک تروریستی داعش؛ خشونت جنسی

نماینده ویژه سازمان ملل متحد در امور خشونت جنسی در درگیری ها اعلام کرد، گروه شبه نظامی داعش از خشونت جنسی به عنوان تاکتیک تروریسم در عراق استفاده می کند.

زینب هوا بنگورا، نماینده ویژه سازمان ملل در امور خشونت جنسی و نیز «یان کوبیش»، نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل در امور عراق در بیانیه یی همبسته گی خود را با قربانیان خشونت جنسی مرتبط با درگیری ها اعلام کردند. این اظهارات به مناسبت روز جهانی حذف خشونت جنسی در درگیری ها عنوان شد.

زینب بنگورا در بیانیه اش تأکید کرد: در حالی که اولین روز جهانی حذف خشونت جنسی در درگیری ها را گرامی می داریم، با واقعیت جدیدی روبه رو هستیم که خشونت جنسی است که نه تنها از آن به عنوان تاکتیک جنگی استفاده می شود، بلکه از آن به عنوان تاکتیک تروریسم نیز استفاده می گردد. سازمان ملل ثابت قدم و متعهد ایستاده است تا به وظیفه خود برای جلوگیری از خشونت جنسی مرتبط با درگیری ها عمل کرده و به یاری بازمانده گان این خشونت ها بشتابیم. شبه نظامیان تروریست داعش که از سال ۲۰۱۴ کنترل اراضی بسیاری را در عراق و سوریه به دست گرفته و هزاران تن از مردم را مجبور به ترک منازل شان کرده است، وحشی ترین تاکتیک های آزار و اذیت و قتل عام را در پیش گرفته که از نمونه های آن می توان به سر بریدن در ملاء عام اشاره کرد.

هشدار مقامات اروپا به انگلیسی ها: اگر خارج شدید، بهایش را هم بپردازید!

باقی کشورهای اتحادیه اروپا نه تنها با ناباوری، هراس و اضطراب به احتمال خروج انگلیس از این بلوک نگاه می کنند، بلکه برای اقدامات تلافی جویانه نیز آماده می شوند.

مقامات و تحلیل گران اروپایی گفتند: اگر مردم انگلیس در رفراندوم روز پنجشنبه به خروج از اتحادیه اروپا رأی دهند، باید منتظر واکنش تند، بی رحم و کيفرتوزانه کشورهای سراسر اروپا باشند چرا که باید مانع کشورهایی شوند که می خواهند راه انگلیس را دنبال کنند. به عبارت دیگر انگلیس بهای تصمیمش را پرداخت خواهد کرد.

با توجه به دیگر مسایل مهم و فوری از جمله بدهی یونان، بحران مهاجرت و تروریسم، اکثر کشورهای قدرت مند اروپا خواستار شفافیت خواهند بود و احتمالاً یک دوره طولانی از سردرگمی و آشفتگی پس از همه پرسی را تحمل نخواهند کرد.

ولفگانگ شویبله، وزیر دارایی آلمان در مصاحبه با مجله اسپیگل گفت: ماندن یعنی ماندن، خروج یعنی خروج، امیدوارم مردم انگلیس در نهایت علیه خروج این کشور از اتحادیه اروپا رأی دهند. خروج انگلیس لطمه و خسارت سنگینی برای اروپا خواهد بود.

در همین حال، دونالد تاسک رییس شورای اروپا نیز گفته است: از آنجایی که هیچ کس نمی تواند پیامدهای خروج انگلیس از اتحادیه اروپا در طولانی مدت را پیش بینی کند، این اقدام بسیار خطرناک است. به عنوان یک مورخ می ترسم که خروج انگلیس نه تنها آغاز ترغیب اتحادیه اروپا، بلکه تمدن سیاسی غربی نیز باشد.

فرانسه و آلمان یک عمل مشترک در خصوص امنیت اروپا همچون مرکز فرماندهی عملیات را اعلام کرده اند تا نشان دهند که اتحادیه اروپا بدون انگلیس نیز متحد و مستحکم باقی می ماند و به پیشرفت خود ادامه خواهد داد.

در حال حاضر که اظهارات پوپولیستی و ضد بروکسل در سراسر قاره اروپا منتشر می شوند، هیچ کشوری خواستار تغییر معاهده یی نیست که منجر به برگزاری همه پرسی ها بیشتر می شود.

کامی گران، مدیر فدراسیون تحقیقات استراتژیک در فرانسه گفته است: از بعد از برگزاری همه پرسی هیچ اشتیاقی برای خوب بودن با انگلیس وجود ندارد. اگر می خواهیم از خروج های بیشتر از اتحادیه اروپا جلوگیری کنیم انگلیس باید بهای هر قیمتی را که اتخاذ می کند، بپردازد. اگر از اتحادیه اروپا خارج شوید، دیگر خارج شده اید و ما به شما مزایای یک بازار منحصر به فرد را نمی دهیم.

اما جنبه سیاسی خروج انگلیس از اتحادیه اروپا است که بیش از هر چیز اروپایی ها را نگران می کند.

گونترام وولف، مدیر موسسه تحقیقاتی بروگل در بروکسل گفت، پوپولیست های سراسر اروپا خروج انگلیس از اتحادیه اروپا را به عنوان «مشت دموکراسی» جشن خواهند گرفت چرا که معتقداند در نهایت غیرنظامیان حرف خود را به سران کشور دیکته کردند. پوپولیست های سراسر اروپا قدرت خواهند گرفت و بازارها می گویند «نخستین آجر از این دیوار فرو ریخت، بیاید بر سر آجر بعدی شرط ببندیم.»

به گفته مقامات، خروج انگلیس از اتحادیه اروپا به بی ثباتی این قاره می افزاید و برای کشورهای که بدهی بالایی دارند همچون فرانسه، ایتالیا و یونان یک شوک اقتصادی فوری خواهد داشت.

مرحله سوم بازی های گروهی یورو ۲۰۱۶ با تساوی فرانسه سوئیس و شکست رومانی آغاز شد

فرانسه و سوئیس در اولین شب سومین مرحله بازی های گروهی مسابقات جام ملت های اروپا با نتیجه ۰-۰، صعود در مرحله بعدی مسابقات را برای خود قطعی کرد؛ اما رومانی در این شب با شکست در برابر آلبانیا، از ادامه مسابقات بازماند.

شب گذشته، فرانسه و سوئیس در میدان ورزشی شهر لیل به مصاف هم رفتند، ولی هیچ کدام موفق به گول زنی نشدند.

در دقایق اولیه بازی، فرانسه فرصت یافت تا توپ کرنر را که به دست آورده بود، وارد دروازه سوئیس ها کند و بازی را با برد به پیش برد اما ژورو بازیکن سوئیس نگذاشت که دروازه تیم اش باز شود.

نیمه اول بازی بدون گول زنی به پایان رسیدند و بازیکنان دو تیم بدون نتیجه، به استراحت رفتند.

نیمه دوم بازی با موقعیت خوب برای سوئیس ها شروع شد و تهاجم به دروازه فرانسوی ها را شروع کردند، اما فرانسوی ها مقاومت شدید از خود نشان دادند.

بازی همچنان بدون نتیجه ادامه یافت تا این که مریمان دو تیم در لحظات آخر بازی دست به تعویض بازیکنان شان زدند، ولی کارگر واقع نشد و بازی همچنان بدون گول زنی و با نتیجه ۰-۰ به پایان رسید و هر دو تیم خود را وارد مرحله بعدی بازی کردند.

در ادامه بازی های جام ملت های اروپا، شب گذشته آلبانیا و رومانی در میدان ورزشی سنتانی به مصاف هم رفتند.

آلبانی ها که در دو مرحله دیگر بازی، مغلوب فرانسه و سوئیس شده بود، در این شب شانس با بازیکنان این تیم یار شد و توانستند که بر ۱-۰ رومانی را مغلوب سازند.

آلبانیا توانست که در این مرحله بازی تنها با یک گول توانست که رتبه سوم گروه قرار بگیرد و هم چنان برای صعود در مرحله بعدی مسابقات امیدوار بماند؛ اما رومانی ها بازی های شان را در شب اول مرحله سوم بازی های گروهی متوقف ساختند و از روند بازی ها، خارج شدند.

بیل:

از رونالدو توصیه ای برای زدن ضربات ایستگاهی نگرفته ام

ستاره تیم ملی فوتبال ولز می گوید که از هم تیمی پرتغالی اش در رئال مادرید توصیه یی برای زدن ضربات ایستگاهی نگرفته است.

گرت بیل که در دو بازی اول ولز در مرحله گروهی یورو ۲۰۱۶، دو گول از روی ضربات ایستگاهی به تیم های تیم اسلواکی و انگلیس زد، در خصوص تکنیک ضربات ایستگاهی که مورد استفاده قرار می دهد، گفت: من روزی زدن ضربات ایستگاهی خیلی کار می کنم. حتا پس از تمرینات تیمی به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه به صورت انفرادی ضرباتی را به توپ می زنم و این کاری است که به طور معمول در رئال مادرید هم انجام می دهم و در تانهایم نیز این کار را می کردم.

وقتی از ستاره ولز پرسیده شد که «آیا در زدن ضربات ایستگاهی از رونالدو توصیه یی گرفته یی؟» او پاسخ داد: نه، اصلا. من با سبک خاص خودم ضربات ایستگاهی را می زنم. البته من و کریس در رئال مادرید با هم تمرین می کنم، اما در دو جهت مختلف زمین. من ضربات ایستگاهی را بر اساس جایگاهی که در توپ در آن جا قرار دارم، متفاوت می زنم و سعی می کنم قوس لازم را به آن بدهم. دوست دارم که این ضربات تبدیل به گول شوند، ولی همیشه این اتفاق نمی افتد. از این رو این خیلی خوب است که سخت کوشی ام نتیجه داد و تا کنون در یورو دو بار از روی این ضربات به گول رسیدم.

ولز در بازی پایانی خود در دور آخر از مرحله گروهی یورو ۲۰۱۶، به مصاف روسیه می رود. دو تیم برای صعود به دور بعد نیاز مبرم به برد دارند.

مدیر مسؤول: نظری پریانی - ۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲
 nazari.paryani@yahoo.com
 ویراستار: روح الله یوسف زاده
 مدیر خبر: جمشید یما
 گزارشگران: ناجیه نوری، محمد هارون مجیدی،
 ابوبکر صدیق، روح الله بهزاد و ننگیالی عثمانی
 برگ آرای: مجیب الله احمدی

نشانی برقی: mandegar.daily@gmail.com وب سایت: www.mandegardaily.com
 شماره تماس: ۰۷۵۲۰۴۴۲۱۰
 مسؤول توزیع: حبیب الله - ۰۷۰۸۱۶۹۸۲۸
 نشانی: سرک کارته آریانا کوچه سوم دست چپ

Year 8 NO 1806 Tuesday 21 June 2016

DAILY

Mandegar

به جز «سخن ماندگار» مسؤولیت دیگر
 نبشته‌ها به نویسنده گان بر می گردد.

چاپ: مطبعه امام - ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

وزیر مهاجرین و عودت کننده گان:

مهاجرت کاهش چشمگیر یافته است

ابوبکر صدیق

مسئولان در وزارت مهاجرین و عودت کننده گان می گویند که میزان مهاجرت در سال روان کاهش یافته است.

سید حسین عالمی بلخی وزیر امور مهاجرین و عودت کننده گان دیروز دوشنبه (۳۱ جوزا/خرداد) که مصادف با ۲۰ جون روز جهانی مهاجرت بود، در یک نشست خبری به رسانه‌ها گفت: پس از ایجاد اداره موقت در سال ۲۰۰۱، شش میلیون مهاجر از کشورهای بیرونی به افغانستان عودت کرده‌اند و ۷ میلیون مهاجر در حال حاضر در بیرون از کشور به سر می‌برند.

آقای بلخی افزود: در حال حاضر افغانستان ۳ میلیون مهاجر در پاکستان، دو میلیون و ۴۰ هزار در ایران و شش صد و پنجاه و هشت هزار و ۵۰۱ مهاجر در سایر کشورهای جهان دارد.

او گفت: در کشورهای اروپایی تا هنوز ۵۹ هزار و ۳۰۱ تن اسناد رسمی پناهنده‌گی دریافت کرده‌اند و به اساس پیشبینی که صورت گرفته ۴۰ درصد از پناهنده گان در خواست پناهنده‌گی شان قبول نمی‌شود.

آقای بلخی با بیان این که پدیده مهاجرت در جهان به یک بحران کلان تبدیل شده است، گفت: وزارت مهاجرین در تفاهم با کشورهای اروپایی از ۴۰ درصد مهاجرین که قرار بود به شکل اجباری از کشور آلمان اخراج شوند، جلوگیری کرد. این مهاجرین بر اساس وعده‌یی که کشور آلمان سپرده عودت غیر داوطلبانه به اساس یک مکانیزم و با سهولت‌هایی که برای آنها در نظر گرفته است صورت خواهد گرفت.

او گفت: شورای عالی مهاجرین به ریاست رییس جمهور و عضویت رییس اجرایی تشکیل شده است و مشکلات عودت و مهاجران را بررسی می‌کنند و کمیته‌های متعدد نیز تشکیل شده و به مشکلات مهاجرین رسیدگی و تلاش می‌کنند.

وزیر مهاجرین گفت: مذاکراتی را که در مورد مهاجرین ایران و پاکستان با مقامات آن کشورها داشتیم، تفاهم صورت گرفته است که پاکستان اسناد ۱،۶ میلیون و ایران چهل و هشت هزار مهاجر افغانستانی را تا سال ۲۰۱۷ تمدید کنند؛ اما این مرحله نسبت موضوعات سیاسی افغانستان- پاکستان به حالت معلق باقی مانده است. این در حالی است که مدت اعتبار کارت‌های مهاجرین افغانستانی در پاکستان تا اخیر ماه جون به پایان می‌رسد.

او گفت: تنها در سال ۲۰۱۵، دوصد و ۵۰ هزار تن از افغانستان مهاجرت کرده‌اند؛ اما در سال ۲۰۱۶ این وضعیت تغییر کرده است، و آمارها کاهش چشم‌گیر مهاجرت را نشان می‌دهد.

آقای بلخی تصریح کرد: از ۱۲ جون به این طرف ۳ صد و ۹۳ هزار و ۴۹۲ تن در کشورهای اروپایی

پیشنهاد پناهنده‌گی کرده‌اند که افغانستان مقام سوم را دارا است. او افزود: در سال گذشته ۳۰ هزار تن به کشور عودت کرده‌اند؛ اما در سال روان تنها ۷۰۰ هزار تن به کشور عودت کرده‌اند که کاهش چشم‌گیری را نشان می‌دهد.

آقای بلخی بیان داشت که در سال گذشته ۳۶۵۷ تن از کشورهای اروپایی به کشور عودت کرده‌اند که ۶۱ تن‌شان به شکل اجباری اخراج شده بودند. او هم‌چنان با نگرانی از وضعیت بیجا شده‌های داخلی در کشور گفت: یک صد و ۵۰۶ هزار و ۱۸ تن بیجاشده گان داخلی اند و تنها در دو ماه نخست سال روان ۱۰ هزار خانواده‌ها از اثر مشکلات امنیتی و بیجا شده‌ها اند.

هم‌چنان، فلیپو گراندی کمیشنر عالی سازمان ملل در امور پناهنده گان که در روز جهانی مهاجرت در کابل صحبت می‌کرد؛ گفت: پدیده مهاجرت به یکی از چالش برانگیزترین پدیده‌ها در جهان تبدیل شده است.

آقای گرندی افزود: افرادی که دست به مهاجرت می‌زنند، با مشکلات بدامنی، خشونت، جنگ و ... روبرو اند و تلاش می‌کنند به کشور دومی پناهنده شوند، اما در آن کشورهای نیز مشکلات دیگری دامن‌گیرشان می‌شود.

او گفت: افغانستان کشوری که با داشتن مهاجرین بیشتر در جهان مقام بلندی را دراست و تنها در پاکستان کشور همسایه‌اش ۱،۵ میلیون مهاجر ثبت شده دارد و نسبت مشکلات داخلی افغانستان دفتر unhcr در تلاش تمدید اسناد این افراد تا سال ۲۰۱۷

است. او تصریح کرد: پس از به‌وجود آمدن دولت موقت افغانستان ما شاهد عودت گروهی مهاجرین از کشورهای بیرونی به افغانستان بودیم؛ اما در این اواخر این ارقام کاهش یافته است که نبود ثبات و امنیت یکی از علت‌های آن است.

این کمیشنر عالی سازمان ملل در امور پناهنده گان بیان داشت که در جهان بیش از ۶ میلیون مهاجر وجود دارد و ۵۰ درصد آن را کودکان تشکیل می‌دهند. در همین حال محمد اشرف غنی رییس جمهور؛ نیز در پیامی به مناسبت روز جهانی مهاجرت گفته است که حکومت افغانستان تلاش می‌کند تا زمینه بازگشت مهاجران را به کشور فراهم سازد.

و داکتر عبدالله رییس اجرایی نیز در پیامی به مناسبت این روز گفته است که افغانستان یکی از کشورهای است که رقم درشت مهاجران را در جهان دارد و نیازمند همکاری‌های بیشتر بین‌المللی می‌باشد.

داکتر عبدالله بیان داشته که مشکل مهاجران کشور یکی از اولویت‌های کاری حکومت وحدت ملی است که از آغاز شکل‌گیری این حکومت تا کنون در باره حل مشکلات آنها تلاش‌های جدی صورت گرفته است.

او تاکید کرده است که حکومت افغانستان تصمیم دارد تا مشکلات مهاجران و بیجا شده گان را در نشست جهانی وارسا و بروکسل نیز مطرح کند تا در این مورد برای تامین حقوق و رسیدگی به مشکلات مهاجران افغانستان یک تصمیم کلی گرفته شود.

صدیقی: د پولیسو رنجر کې د طالبانو د پوځي مسؤل د انتقال موضوع څېړو

د افغانستان د کورنیو چارو وزارت وایي په بغلان کې د پولیسو په رنجر موټر کې د طالبانو د پوځي مسوول د انتقالولو په تړاو څېړنې روانې دي.

په داسې حال کې چې د بغلان سیمه ییزو چارواکو دا منلې چې دغه رنجر موټر د وردگو ولایت د امنیه قوماندان خلیل اندرابي پورې اړوند و خو د کورنیو چارو وزارت ویاند صدیق صدیقی وایي چې د طالبانو سره د ښاغلي اندرابي د همکارۍ یا نه همکارۍ په تړاو قضاوت له وخته مخکې دی.

د افغانستان د کورنیو چارو وزارت ویاند صدیق صدیقی د دوشنبې په ورځ یوې خبرې غونډې ته وویل چې په بغلان ولایت کې د پولیسو په رنجر په موټر کې د طالبانو د پوځي مشر لېږدولو په اړه څېړنې روانې دي.

امنیتي ځواکونو د یکشنبې په ورځ د بغلان ولایت لپاره د طالبانو پوځي قوماندان قاري ظاهر له دوو پولیسو سره چې ویل کېږي د میدان وردگو امنیه قوماندانۍ اړوند دي یو ځای له رنجر موټر څخه کښته او ونیول.

ښاغلی صدیقی وایي چې په دې برخه کې جدي څېړنې روانې دي، او لا به له وخته مخکې وي چې په قضیه کې د امنیه قوماندان اندرابي د ښکېلتیا په اړه څه وویل شي.

هغه زیاته کړه: «د کورنیو چارو وزارت به دا مسله د ملي امنیت ریاست سره یو ځای په جدي ډول وڅېړي تر څو روښانه شي چې د پولیسو وسایط د پولیسو او د طالبانو له یوه غړي سره څنګه یو ځای پیدا کېږي.»

د کورنیو چارو وزارت ویاند د ازادې راډیو یوې پوښتنې په ځواب کې وویل، طالبان هڅه کوي چې په امنیتي ځواکونو کې ځانته ځای پیدا کړي خو افغان ځواکونه د ډښمن له هرې توطیې خبر دي او د مخنیوي هڅه یې کوي.

خپل منځي حملې او د جنسي استفادو لپاره د پولیسو لیکو ته د وسله والو لخوا د ماشومانو لېږل هغه موارد دي چې د ځینو په وینا په امنیتي لیکو کې د طالبانو نفوذ ښيي.

د ارژگان پخواني امنیه قوماندان غلام سخي روغ لیوني ویلي چې طالبان د پولیسو پوستو ته د نفوذ لپاره ښایسته ماشومان لېږي کوم چې وروسته هغوی پولیسو ته مخدره مواد ورکوي او د طالبانو لپاره د حملې یوه اسانه زمینه برابروي.

د هغه په وینا د جنوري میاشتې څخه تر اپریل میاشتې پورې له دې لارې شپږ حملې شوي کومو چې سلګونو پولیس وژلي او یا تپي کړي دي.

افغانستان صاحب علامت استاندارد ملی شد

شهروندان افغانستان دیگر نیازی به استفاده از کالاهای بیرونی ندارند و می‌توانند از کالاهای تولید افغانستان با استاندارد ملی خودشان استفاده کنند.

در همین حال رییس اداره ملی نورم و استاندارد می‌گوید که دوسوم مواد نفتی کشور به‌صورت غیرقانونی وارد می‌شود. به گفته آقای فایق، گروه‌های مافیایی مواد نفتی بی‌کیفیت را وارد بازار کشور می‌کنند و این موضوع برای آنان ددرساز شده است.

گفتنی‌ست که با وجود تلاش‌های این اداره تنها یک میلیون تن مواد نفتی در سال به‌صورت قانونی وارد کشور می‌شود.

الملی می‌کنند. نقیب‌الله فایق، رییس عمومی اداره ملی نورم و استاندارد روز دوشنبه در مراسم معرفی علامت استاندارد کشور گفت که استفاده از این علامت زمینه رقابت کالاهای افغانستان در بازارهای جهانی را فراهم می‌کند.

به گفته آقای فایق در چند سال گذشته کالاهای افغانستان به دلیل نداشتن علامت استاندارد ملی، نتوانسته است که با کالاهای بیرونی رقابت کند. مسؤولان اداره ملی استاندارد می‌گویند که

پس از این کالاهای افغانستان با علامت استاندارد ملی «انسا» وارد بازارهای جهانی می‌شود. این علامت در نتیجه تلاش چندین ساله اداره ملی نورم و استاندارد ایجاد شده است.

پیش از این کالاهای افغانستان بدون استاندارد ملی به بازارهای جهانی صادر می‌شد. بازرگانان افغانستان در برخی از موردها شکایت داشتند که کشورهای همسایه کالاهای افغانستان را با استفاده از استاندارد ملی خودشان وارد بازارهای بین

علامت استاندارد افغانستان معرف محصولات با کیفیت افغانی